

๒๐๒. ๒๕
๒/๒๕๒๑
๒.๕

เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้าน
ในจังหวัดปทุมธานี

ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญาโท

ของ

ปราโมทย์ ปานกำเนิก

- 6 พ.ศ. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม 2531

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒ 42084

178300

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน
..... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
..... กรรมการ
..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีนั้น เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างดียิ่งจาก
อาจารย์ ดร.ธนาวรรณ อิ่มสมบุญ พ.ศ.อ. ม.ร.ว. นพ.สุรวรรณ วรวรรณ
อาจารย์ ดร.พรสุข หุ่นนิรันดร์ อาจารย์พิชัย ผดุงรัตน์ ศาสตราจารย์สุชาติ โสภประยูร
อาจารย์จิตรา ทองเกิด อาจารย์ศรีนวล นิมสกุล ในการช่วยชี้แนะสิ่งซึ่งเป็นประโยชน์
ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สมปอง ภูวรางกูร ที่กรุณาให้คำปรึกษาด้วยดีตลอดมา
ขอขอบพระคุณ อาจารย์อิศราพร เพชรมี ที่กรุณาช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
อย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียนทุกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และ
ผู้ปกครองทุก ๆ ท่านที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ให้การรวบรวมข้อมูลสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ท้ายที่สุดผู้วิจัยขอขอบคุณท่านผู้มีอุปการคุณทุกท่านที่สนับสนุนทุนทรัพย์ และเป็นกำลังใจเสมอมา
ซึ่งอยู่เบื้องหลังแห่งความสำเร็จครั้งนี้

ปราโมทย์ ปานกำเนิด

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายในการวิจัย	6
	ความสำคัญของการศึกษา	6
	ขอบเขตของการศึกษา	6
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	8
2	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้า	10
	สมมติฐานการวิจัย	31
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	32
	ประชากร	32
	กลุ่มตัวอย่าง	32
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	33
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
	สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล	37
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	40
	การวิเคราะห์ข้อมูล	40
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41

5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	67
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	67
	กลุ่มตัวอย่าง	67
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	67
	การวิเคราะห์ข้อมูล	67
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	68
	การอภิปรายผล	69
	ข้อเสนอแนะ	70
	บรรณานุกรม	78
	ภาคผนวก	84

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากร	32
2	กลุ่มตัวอย่าง	33
3	ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	41
4	ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มอายุ	42
5	ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา	43
6	ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ	44
7	ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามศาสนา	45
8	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน	46
9	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามเพศ	46
10	ค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามกลุ่มอายุ	47
11	การวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนเจตคติของผู้ปกครองนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามกลุ่มอายุที่ต่างกัน	48
12	เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ที่บ้าน จำแนกตามระดับการศึกษา	49
13	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติของผู้ปกครองนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามระดับการศึกษา	50
14	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเจตคติของผู้ปกครองนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามระดับการศึกษาที่ต่างกัน	51
15	เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ที่บ้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	52

16	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติของผู้ปกครองนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	53
17	เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ที่บ้าน จำแนกตามศาสนาของผู้ปกครอง	53
18	การวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนเจตคติของผู้ปกครองนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านจำแนกตามศาสนา ของผู้ปกครอง	54
19	เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ในเรื่องความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษาที่บ้าน	55
20	เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ในเรื่องเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ควรสอนที่บ้าน	56
21	เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ในเรื่องผู้สอนเพศศึกษาที่บ้าน	59
22	เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ในเรื่องวิธีสอนเพศศึกษาที่บ้าน	60
23	เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ในเรื่องความร่วมมือกับชุมชนในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา	62
24	เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ในเรื่องเจตคติในเรื่องเพศ	63

ภูมิหลัง

เพื่อเพศ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ตั้งแต่เกิดจนตาย พัฒนาการชีวิตของมนุษย์ ในวัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ ตลอดจนถึงวัยชรา มีเรื่องของเพศมาเกี่ยวข้องกับตัวทั้งสิ้น การมีความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องในเรื่องเพศเป็นส่วนหนึ่งของการมีสุขภาพจิตที่ดี และมีความเชื่อว่าบุคคลที่ดีว่าเป็นผู้มีวุฒิภาวะของการเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์นั้นต้องเป็นผู้ที่สามารถปรับตัวได้ดีในเรื่องเพศด้วย (วันทนี วาสิกะสินธ์ 2526 : 1 - 2) จะเห็นได้ว่า ปัญหาสังคมที่มีมากมายในปัจจุบัน มีเรื่องของพฤติกรรมทางเพศไปเกี่ยวข้องกับตัว เช่น ปัญหา กามโรค การทำแท้งที่ผิดกฎหมาย การท้องนอกสมรส เด็กกำพร้าที่ถูกทอดทิ้งอยู่ตามโรงพยาบาลต่าง ๆ พฤติกรรมรักร่วมเพศ อาชญากรรมทางเพศ การกระทำอนาจาร และอื่น ๆ เติ้มสิริ บุญสิงห์ (เติ้มสิริ บุญสิงห์ 2518 : 149 - 150) กล่าวว่า สิ่งที่มีอิทธิพลก่อให้เกิดปัญหาพฤติกรรมทางเพศก็คือ สื่อมวลชนชนิดต่าง ๆ ซึ่งเสนอเรื่องราวและประสบการณ์ทางเพศทั้งเด็กและผู้ใหญ่ในเวลาเดียวกัน โดยขาดมาตรการในการป้องกันการเรียนรู้ที่เกินสมควร เด็กจึงถูกยัดเยียดความรู้ทางกามารมณ์เป็นอันมาก สุชาติ โสมประยูร (สุชาติ โสมประยูร 2518 : 69) ได้แสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ปัญหาสุขภาพจิตที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นในปัจจุบัน เป็นผลมาจากสื่อมวลชนที่ให้ประสบการณ์ทางเพศที่ผิดบ้างถูกบ้าง เป็นการยั่วยุกมารมย์ ทำให้วัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น อยากรอง มีความซ่องโจ่งสงสัย และเกิดความไม่แน่ใจว่า อะไรคือสิ่งที่ถูก อะไรคือสิ่งที่ผิด ในที่สุดก็แสดงออกมาในรูปที่เป็นปัญหาสังคม ปัญหาเหล่านี้เป็นอันตรายทั้งทางร่างกายและทางจิตใจ บางรายถึงกับต้องเสียชีวิตไปก็มี ในสภาพสังคมและวัฒนธรรมของเรายังไม่พร้อมที่จะให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาอย่างเปิดเผย การพูด การสอนเกี่ยวกับเรื่องนี้จึงไม่สามารถทำได้อย่างลึกซึ้งมากนัก ทำให้เด็กวัยรุ่นได้รับความรู้เรื่องเพศที่บิดเบือนไปจากความเป็นจริง นอกจากนั้นแล้วยังได้พบ ได้เห็นตัวอย่างพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติ (Sexual deviation) คือพฤติกรรมที่ผิดไปจากการยอมรับของสังคม หรือเป็นพฤติกรรมที่คนส่วนใหญ่ในสังคม ไม่ประพฤติ ไม่ปฏิบัติ การกระทำเหล่านี้อาจก่อให้เกิดอันตรายและความเดือดร้อน ทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นก็ได้ เช่น พฤติกรรมรักร่วมเพศ (Homosexual) ซึ่งส่วนใหญ่

เกิดจากการเลี้ยงดูที่ผิดแบบแผนของครอบครัวมากกว่าปัญหาที่เกิดจากความต้องการทางเพศที่แท้จริงของเขา สิ่งเหล่านี้ทำให้เสียบุคลิกภาพและเสียสุขภาพจิตอีกด้วย (นงลักษณ์ เอมประคิษฐ์ 2529 : 35)

เมื่อพูดถึงเรื่องเพศศึกษา คนส่วนมากมักมองไปในเรื่องของการสอนเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องลามก อนาจาร เป็นเรื่องที่ต้องปกปิด ไม่ควรนำมาพูดกันในที่สาธารณะ โดยเฉพาะกับเด็กด้วยแล้ว เป็นการไม่สมควรอย่างยิ่ง เพราะคิดว่าจะเป็นการทำให้เด็กใจแตก เสียเด็ก แก่แดด หรือทำให้เด็กอยากลอง ซึ่งตามความคิดนี้ เพศศึกษาก็มีคุณค่าไม่แตกต่างจากหนังสือโป๊ หรือแมกกาซีนประเภทปลุกใจเสื่อป่าที่มีวางขายอยู่ในท้องตลาดโดยทั่วไป ที่เรียกว่า "หนังสือปกขาว" นั่นเอง ความเข้าใจดังกล่าวนี้ว่าเป็นความเข้าใจที่ผิดพลาด และมีความถูกต้องเพียงผิวเผินเท่านั้น เรื่องของเพศสัมพันธ์และกามารมณ์เป็นเนื้อหาเพียงบางส่วนของเพศศึกษาเท่านั้น ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เช่นเดียวกับความรู้แขนงอื่น ๆ ที่มีการสอนกันอย่างเปิดเผย เพศศึกษาไม่ใช่ความรู้ที่เร้นลับ หรือเป็นความรู้ที่ต้องห้ามสำหรับเด็กแต่อย่างใด เพียงแต่ขอให้จัดอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียนเท่านั้น การจัดสอนเพศศึกษาในปัจจุบันมีปัญหาที่สำคัญหลายประการ ดังที่ กองแนะแนวการศึกษาและอาชีพ (กองแนะแนวการศึกษาและอาชีพ 2519 : 95) ได้สรุปสภาพที่เป็นปัญหาในการสอนเพศศึกษาไว้ดังนี้

1. เจตคติของคนไทยในปัจจุบันเห็นว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องที่น่าอับอายไม่ควรนำมาสอน และให้ความรู้แก่ผู้เรียน
2. สื่อมวลชนให้ความรู้ที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ เป็นการยั่วยุให้เกดกามารมณ์ และเป็นแรงผลักดันให้เด็กอยากปฏิบัติ
3. ความแตกต่างในเรื่องเพศสัมพันธ์ในอดีตและในปัจจุบัน สภาพเพศสัมพันธ์ในปัจจุบันเด็กมีความอยากรู้อยากเห็นแต่ไม่ได้รับความรู้ที่ถูกต้อง ผลที่เกิดตามมาคือปัญหาต่าง ๆ เช่น กามโรค และการทำแท้ง เป็นต้น
4. สภาพการเรียนการสอน ครูขาดความรู้ ขาดความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษา สถาบันทางการศึกษาไม่ได้ให้ความกระจ่างแก่นักศึกษา เป็นผลทำให้นักศึกษาขาดความรู้อย่างแท้จริงจนไม่สามารถนำไปถ่ายทอดต่อไปได้ และเนื่องจากบทเรียนที่เกี่ยวกับเพศศึกษามีในวิชาต่าง ๆ หลายวิชา ทำให้ผู้สอนไม่ได้ให้ความสนใจเท่าที่ควร จึงควรจัดสอนเพศศึกษาแยกเป็นวิชาหนึ่งต่างหาก

สำหรับความจำเป็นในการสอนเพศศึกษานั้น นางลักซ์ เอมประดิษฐ์ (นางลักซ์ เอมประดิษฐ์ 2529 : 7) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความจำเป็นที่ต้องสอนเพศศึกษาไว้ว่า

1. เพื่อให้มนุษย์มีความรู้ ความเข้าใจ มีเจตคติและพฤติกรรมที่ถูกต้องในเรื่องเพศ
2. เพื่อให้มนุษย์สามารถปรับตัวได้ตามขั้นตอนของชีวิตด้วยความไม่ยากลำบาก
3. เพื่อลดปัญหาครอบครัวและปัญหาสังคม อันมีผลมาจาก การมีความรู้ มีเจตคติ และมีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องในเรื่องเพศ

4. เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ลูคัส (Lucus. 1969 : 31) ได้ให้เหตุผลในการสอนเพศศึกษาไว้ว่า การสอนเพศศึกษาเป็นการเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเผชิญปัญหาชีวิต ความยุ่งยาก ความซับซ้อนเกี่ยวกับร่างกายและจิตใจ และยังได้ให้ความเห็นที่สอดคล้องกับความคิดของ ไคแลนเดอร์ (Kilander. 1970 : 53) ที่กล่าวว่า เพศศึกษาเป็นโครงการเพื่อเตรียมเยาวชนในการแก้ปัญหาชีวิต ปัญหาเหล่านี้รวมทั้งปัญหาด้านสุขภาพอนามัยส่วนตัว ปัญหาด้านร่างกาย จิตใจ ศีลธรรมจรรยา ตลอดจนการมีชีวิตครอบครัวที่เป็นสุข แต่การที่จะทำให้การสอนเพศศึกษาได้ผลดีและมีประสิทธิภาพได้นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ อย่างด้วยกัน ทิพพรรณ นพวงศ์ (ทิพพรรณ นพวงศ์ 2526 : 31) ได้สรุปไว้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. ความร่วมมือระหว่าง ครู ผู้ปกครอง และผู้นำชุมชน ในการมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพิจารณาปัญหาาร่วมกัน และพร้อมที่จะยอมรับโปรแกรมการสอนเพศศึกษาที่โรงเรียน
2. การมีการร่วมมือประสานงานกันระหว่างบ้านและโรงเรียน เพราะความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษานั้น จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งที่บ้านและโรงเรียน
3. การสอนเพศศึกษา ควรคำนึงถึงด้าน สรีรวิทยา จิตวิทยา สังคม ศีลธรรมและคุณธรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศด้วย
4. เนื้อหาต่าง ๆ ที่จัดสอน ควรมีความต่อเนื่องตามลำดับก่อนหลังตั้งแต่เด็กจนโตและเนื้อหาที่บรรจุในหลักสูตร ควรพิจารณาจากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน สิ่ง que ทุกคนควรรู้ และจำเป็นสำหรับสังคม ตามความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งสภาพการณ์ในสังคมนั้น ๆ ด้วย
5. ควรสอนในสิ่งที่เกี่ยวกับชีวิตและครอบครัว ควรมีการผสมผสานระหว่างความรู้เป็นข้อเท็จจริง และค่านิยมต่าง ๆ เพื่อเป็นการช่วยพัฒนาบุคลิกลักษณะของผู้เรียน ขณะเดียวกันก็เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้มาตรฐานของสังคมที่ยอมรับเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

6. ควรจัดให้มีการอบรมครูผู้สอนเพศศึกษา เพื่อให้รู้เทคนิควิธีสอน การถ่ายทอดความรู้ การสร้างสื่อการสอนที่เหมาะสม และการเตรียมแหล่งที่จะให้ความรู้ประเภทหนังสืออ่านประกอบ อย่างเพียงพอ

7. เกี่ยวกับการประเมินผล ด้านเจตคติและความสนใจ รวมทั้งการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จำเป็นต้องมีหลักการและวิธีการประเมินผลที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ปัจจุบัน การให้ความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องเพศสำหรับเด็กและประชาชนทั่วไปนับว่ายังมีน้อย เด็กเล็ก ๆ มักได้รับคำบอกเล่าเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างผิดจากผู้ปกครอง เช่น เด็กได้รับการบอกเล่าว่า อวัยวะเพศเป็นสิ่งที่สกปรกไม่ควรจับต้องเล่น ในวัยเด็กถ้าใคร จับต้องอวัยวะเพศเล่นมักถูกห้ามหรืออาจถูกลงโทษได้ เด็กหญิงไม่เคยได้รับการสอนให้มีความรู้เกี่ยวกับการมีประจำเดือนเลย จนกระทั่งมีประจำเดือนครั้งแรกทำให้เป็นที่ตกใจมาก เช่นเดียวกับเด็กชายที่ไม่เคยได้รับการสอนถึงเรื่องผันเปียงหรือการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองมาก่อน (เอนก อารีพรรค และสุวิทนา อารีพรรค 2525 : 18 - 23) คำนิยมในเรื่องเพศบางอย่างที่ไม่ถูกต้องควร จะได้รับการปรับปรุงเสียใหม่ การปกปิดความจริงเกี่ยวกับเรื่องเพศหรือไม่ให้ความรู้ที่ถูกต้อง การสอนเพศศึกษาให้ประโยชน์แก่เด็กเพื่อป้องกันไม่ให้เด็กตกเป็นเหยื่อทางเพศ ซึ่งสังคมควร จะให้ความสำคัญ และยอมรับการเปลี่ยนแปลงในเรื่องเพศที่ไม่ใช่ของต่ำ และถือว่าเรื่องเพศนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ในการดำรงชีวิตเหมือนเรื่องอื่น ๆ สำหรับแหล่งที่เหมาะสมในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษานั้น สุชาติ โสภประยูร และวรรณิ โสภประยูร (สุชาติ โสภประยูร และวรรณิ โสภประยูร 2521 : 224 - 225) มีความเห็นว่า ครอบครัว ถือว่าเป็นสถานที่ที่ดีที่สุดสำหรับอบรมสั่งสอนเพศศึกษาแก่เด็กเพราะสภาวะแวดล้อมทั้งหลายในครอบครัว มีความสัมพันธ์ เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการสอนเพศศึกษา สภาพแวดล้อมภายในบ้านจะช่วยเป็นครูที่ดีให้แก่เด็ก ทุกคนในบ้านต่างมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อการเสริมสร้าง เจตคติ นิสัย และความประพฤติให้แก่เด็ก ครอบครัวจึงเปรียบเสมือนแม่พิมพ์อันแรกที่จะช่วยหล่อหลอมพฤติกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่เป็นอันมาก ประสบการณ์จากบ้านหรือจากครอบครัวนี้มีอิทธิพลต่อเด็กในทุก ๆ ด้าน บ้านจึงควร เป็นสถานที่ที่เด็กควร จะได้รับการปลูกฝัง ในเรื่องความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ และอุปนิสัย หรือมาตรฐานแห่งพฤติกรรมทางเพศอย่างถูกต้องเหมาะสม ทุก ๆ คนในบ้านจะช่วยเป็นครูสอนเพศศึกษาแก่เด็ก ไม่ว่าจะเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศ นอกจากนั้นสภาพการณ์ทั้งที่เป็นนามธรรมและรูปธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความรักความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ นั้น จัดว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการสอนเพศศึกษา

ให้แก่ลูก เช่นเดียวกับ นวลละออ สุภาพล (นวลละออ สุภาพล 2526 : 7) ที่กล่าวว่า การศึกษาทุกเรื่องควรเริ่มที่บ้านรวมทั้งเพศศึกษาด้วย ค่านิยมและเจตคติของพ่อแม่ในเรื่องเพศถือว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับลูก เด็กจะได้รับค่านิยมเรื่องเพศมาเป็นเวลานาน ค่านิยมต่าง ๆ ที่ปลูกฝังให้กับลูก ๆ มีค่ามากกว่าการที่มากอธิบายให้เขารู้ในวัยที่เขาโตขึ้น สำหรับในทางพฤติกรรมศาสตร์ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2526 : 109) กล่าวว่า แบบอย่างที่ดี ควรเริ่มที่บ้าน บ้านจะเป็นแหล่งปลูกฝังแบบฉบับของพฤติกรรมที่ดีที่สุด และเป็นการสร้างจุดที่ถูกต้องให้กับเด็ก หากเขาได้รับแบบฉบับอย่างใดแล้ว ก็เป็นการยากที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไข ซึ่งก็เหมือนกับความเห็นของ แมคคาร์รี (วันทนี วาลิกะสินธ์ 2526 : 7 อ้างอิงมาจาก McCary. 1973) ที่มีความเห็นว่า พฤติกรรมทางเพศของบุคคลเป็นผลมาจากเจตคติในเรื่องเพศของบุคคลนั้น ซึ่งเป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว ถ้าเขาได้รับความรู้เรื่องเพศมาในลักษณะใด ก็จะมีเจตคติเรื่องเพศในลักษณะนั้น และจะส่งผลไปถึงพฤติกรรมทางเพศด้วย ในด้านจิตวิทยา โอษฐ์ วาริรักษ์ (โอษฐ์ วาริรักษ์ 2526 : 45) ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในครอบครัวว่า ประสบการณ์การเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง พ่อแม่ ผู้ปกครองในวัยเริ่มต้นของชีวิต นับว่าเป็นสิ่งสำคัญ ในแนวทฤษฎีจิตวิเคราะห์ที่มีความเห็นว่า เด็กเริ่มที่จะสนใจในความเป็นหญิงเป็นชายของตนเอง ตั้งแต่อายุ 3 ขวบ และจะใช้เวลา 3 - 4 ปีในการเลียนแบบจากพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ที่มีความใกล้ชิด โดยเด็กชายจะเลียนแบบจากพ่อ เด็กหญิงจะเลียนแบบจากแม่ ปฏิสัมพันธ์นำมาซึ่งความรัก ความอบอุ่นในครอบครัว สิ่งเหล่านี้จะเป็นจตุรรมในการสอนเพศศึกษาแก่เด็ก ทำให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นคนที่มีความรัก รู้จักให้และรับความรักจากคนอื่นได้ มีความไว้ใจ เชื่อใจ มีความจริงใจ มีเจตคติที่ดีต่อเพศเดียวกัน เพศตรงข้าม และชีวิตการครองเรือน คุณสมบัติเหล่านี้ถ้าไม่ได้รับการปลูกฝังมาจากบ้าน การอบรมที่จะทำในภายหลังจะเป็นการยาก

ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษานั้น เป็นเรื่องที่ทุกคนจำเป็นต้องรู้ดังกล่าวมาแล้วว่า เรื่องของเพศมีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย และเป็นที่น่ายินดีที่ ในปัจจุบันสังคมไทยเริ่มที่จะยอมรับให้มีการสอนเพศศึกษาในสถานศึกษาและในชุมชนมากขึ้น การสอนเพศศึกษาในครอบครัวก็ถือได้ว่ามีความสำคัญมากกว่าการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ เพราะถือว่า การสอนเพศศึกษาที่บ้านเป็นการวางรากฐานที่ดีแห่งชีวิตเพื่อเยาวชนที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้าจะได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุขในโอกาสต่อไป ความจริงอย่างหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่งก็คือ ผู้ที่มีหน้าที่ในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่เด็ก ซึ่งได้แก่ บิดามารดา ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และชุมชน

ควรให้ความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด เพื่อให้เด็กได้รับความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้อง เหมาะสมกับวัย และ วุฒิภาวะของเด็ก ซึ่งจะเป็นการดีกว่าการที่จะให้เยาวชนเหล่านี้ไปแสวงหาความรู้เอาเองจากแหล่ง อื่น ๆ ทั้งนี้ยังเป็นการช่วยป้องกันปัญหาสังคมที่จะเกิดขึ้นได้อีกทางหนึ่งด้วย

จากความคิดของนักการศึกษาหลาย ๆ ท่านให้ความเห็นที่ตรงกันว่า ครอบครัว เป็นสถานที่ที่มี ความเหมาะสมและมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการสอนเพศศึกษา ฉะนั้นผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษา เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน แก่บุตรหลานในครอบครัว ซึ่งคาดว่า จะทำให้ได้ ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการที่โรงเรียนและชุมชน จะได้จัดให้ความรู้แก่เยาวชน เกี่ยวกับเพศศึกษา อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกันในโอกาสต่อไป

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อทราบเจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ระหว่างผู้ปกครองที่มี เพศ ศาสตร์ ระดับการศึกษา อาชีพ และกลุ่มอายุที่ต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษา

1. ผลการวิจัยทำให้ได้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารการศึกษา ในการจัดให้มีการสอน เพศศึกษาที่โรงเรียน ให้ประสานและสอดคล้องกับศาสนาต่าง ๆ
2. เพื่อนำข้อมูลจากผลการวิจัยไปใช้พิจารณาในการร่วมมือกัน ระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชน ในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่เยาวชนในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการศึกษา

1. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ผู้ปกครองนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัด กรมสามัญศึกษา ในจังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2530 จำนวน 545 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ

- 2.1.1 เพศ
 - 2.1.1.1 เพศชาย
 - 2.1.1.2 เพศหญิง
- 2.1.2 ศาสนา
 - 2.1.2.1 ศาสนาพุทธ
 - 2.1.2.2 ศาสนาคริสต์
 - 2.1.2.3 ศาสนาอิสลาม
- 2.1.3 อาชีพ
 - 2.1.3.1 รับราชการ
 - 2.1.3.2 ค้าขาย
 - 2.1.3.3 เกษตรกรรม
 - 2.1.3.4 รับจ้าง
 - 2.1.3.5 อื่น ๆ
- 2.1.4 ระดับการศึกษา
 - 2.1.4.1 ต่ำกว่าประถมศึกษา
 - 2.1.4.2 ประถมศึกษา
 - 2.1.4.3 มัธยมศึกษา
 - 2.1.4.4 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
 - 2.1.4.5 ปริญญาหรือสูงกว่า
- 2.1.5 กลุ่มอายุ
 - 2.1.5.1 ต่ำกว่า 31 ปี
 - 2.1.5.2 31 - 40 ปี
 - 2.1.5.3 41 - 50 ปี
 - 2.1.5.4 51 - 60 ปี
 - 2.1.5.5 61 ปีขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม

เจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้าน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เจตคติ หมายถึง ท่าที ความรู้สึก ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายหลังที่ได้รับประสบการณ์ในเรื่องนั้น ๆ มาแล้ว อาจจะมีมากหรือน้อยก็ได้ ซึ่งสามารถวัดได้ด้วยแบบสอบถาม สามารถแบ่งออกได้เป็นสองลักษณะคือ เจตคติที่แสดงออกในทางที่พอใจ เห็นด้วย สนับสนุน เจตคติในลักษณะนี้เรียกว่า เจตคติเชิงนิมมาน เจตคติที่แสดงออกในลักษณะที่ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่สนับสนุน เจตคติในลักษณะนี้เรียกว่า เจตคติเชิงนิเสธ
2. เจตคติในเรื่องเพศ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด และความความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับเรื่องเพศในทางที่สังคมไทยยอมรับ หรือไม่ยอมรับ ซึ่งประกอบด้วยเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
 - 2.1 การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน (Pre-marital Sex) ได้แก่ การที่บุคคลมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน อยู่กินเป็นสามีภรรยาแล้ว หรือมีพฤติกรรมทางเพศอื่น ๆ ที่แสดงต่อเพศตรงข้ามก่อนแต่งงาน
 - 2.2 ความเหมาะสมในการแสดงออกในเรื่องเพศ (Sexual Censership) ได้แก่ ความพอใจหรือไม่พอใจต่อพฤติกรรมทางเพศของตน และบุคคลอื่นที่แสดงออก
 - 2.3 ความรู้สึกผิดในเรื่องเพศ (Sexual Guilt) ได้แก่ ความรู้สึกของบุคคลที่มองเห็นเรื่องเพศเป็นเรื่องที่น่าอาย เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม ทำให้รู้สึกอาย วิตกกังวลและคับข้องใจ เมื่อนึกถึงเรื่องเพศ การมีปัญหาเกี่ยวกับอวัยวะเพศ เมื่อมีอารมณ์ทางเพศ และการแสดงพฤติกรรมทางเพศ
 - 2.4 การรักษาอนามัยทางเพศ (Sexual Hygiene) ได้แก่ การรักษาอนามัยของอวัยวะเพศ ซึ่งสามารถส่งผลต่อการปฏิบัติของบุคคล ในการรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศและการป้องกันโรคเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์
3. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา

4. การสอนเพศศึกษาที่บ้าน หมายถึง การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของชีวิต ให้แต่ละเพศแต่ละวัยมีความรู้ ความเข้าใจ มีเจตคติที่ดีในเรื่องเพศ และพฤติกรรมระหว่างเพศ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องสุขภาพ สวัสดิภาพ มนุษยสัมพันธ์ และการปฏิบัติตนที่ดีทั้งในด้านส่วนตัว และสังคมส่วนรวม ด้วยวิธีการต่าง ๆ ของบิดา มารดา แกนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

5. เจตคติของผู้ปกครองในการสอนเพศศึกษาที่บ้าน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ที่แสดงออกในเชิงนิเสธ หรือเชิงนิมาน ซึ่งประกอบด้วย

5.1 ความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา

5.2 เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา

5.3 ผู้สอนเพศศึกษา

5.4 วิธีการสอนเพศศึกษา

5.5 เจตคติในเรื่องเพศ

6. เพศศึกษา หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของชีวิตให้แต่ละเพศ แต่ละวัย มีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติที่ดีในเรื่องเพศ และพฤติกรรมระหว่างเพศ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพ มนุษยสัมพันธ์ การปฏิบัติที่ดีทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม

7. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง นักเรียนซึ่งเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดปทุมธานี ประจำปีการศึกษา 2530

8. อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง งานประจำของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ที่กระทำและได้เงินค่าตอบแทนเป็นรายได้หลักของครอบครัว

9. ความรู้เรื่องเพศ หมายถึง ความรู้ที่จะทำให้เข้าใจถึงความแตกต่างกันทั้งทางร่างกาย และจิตใจของแต่ละเพศ ซึ่งจะช่วยให้บุคคลคบหาสมาคมกันได้เป็นอย่างดี มีมารยาทและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมเป็นที่ยอมรับในสังคม

10. อายุผู้ปกครอง หมายถึง อายุของบิดาหรือมารดาที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามนับตามปีที่ย่างซึ่งแยกเป็น 5 กลุ่มอายุด้วยกันคือ

10.1 ต่ำกว่า 31 ปี

10.2 31 - 41 ปี

10.3 41 - 50 ปี

10.4 51 - 60 ปี

10.5 61 ปีขึ้นไป

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้า

1. ความหมายของเจตคติ

เจตคติ (Attitude) หมายถึง ความคิดเห็น หรือความรู้เอนเอียงทางใจของบุคคล ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลังจากที่บุคคลมีประสบการณ์ในสิ่งนั้นมาแล้ว เจตคติเป็นเครื่องกำหนดแนวโน้มน ในการแสดงออกทางพฤติกรรมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ของบุคคล เจตคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถวัดได้จากพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยอาจแสดงออกมาในรูปของความเชื่อ ท่าทาง ความคิดเห็น เจตคติมีระดับและทิศทาง แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ

1. เจตคติเชิงนิมมาน เป็นลักษณะความพึงพอใจ เห็นชอบ ศรัทธา ยอมรับ สนับสนุน ปฏิบัติ

ตามด้วยความจริงใจ

2. เจตคติเชิงนิเสธ เป็นลักษณะการแสดงออกในทางตรงกันข้ามกับเจตคติในเชิงนิมมาน

จะแสดงออกมาในลักษณะที่ไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตาม

3. เจตคติที่เป็นกลาง เป็นลักษณะการแสดงออกที่เฉย ๆ ไม่ชอบ ไม่เกลียด (เหม ทงชัย

2523 : 41 - 42) ณรงค์ ลินสวัสดิ์ (ณรงค์ ลินสวัสดิ์ 2518 : 22) กล่าวว่า เจตคติมีอิทธิพลมาจากลักษณะนิสัย ความเชื่อ ค่านิยม บุคลิกภาพ รวมกับสิ่งกระตุ้นทางพฤติกรรม ซึ่งอาจจะเป็นตัวบุคคล การกระทำ หรือวัตถุก็ได้

ชัยยง ขามรัตน์ (ชัยยง ขามรัตน์ 2523 : 11 - 12) ได้ให้ความหมายของเจตคติ

ไว้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึนึกคิด ความคิดเห็นที่เป็นสภาพจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาต่อบุคคล สิ่งของ หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้นจึงสามารถอธิบายลักษณะทั่วไปของเจตคติได้ดังนี้

1. เป็นสภาพจิตใจที่อาจแสดงออกให้เห็นเป็นพฤติกรรม

2. เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองของบุคคล ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ตามลักษณะของเจตคติที่

เกี่ยวข้อง

3. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ เป็นกลุ่มที่จัดขึ้นในตนเองแล้ว คือเมื่อเกิดเจตคติขึ้น

ก็จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีพฤติกรรมสัมพันธ์กับเจตคติ

4. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ ประสบการณ์ช่วยในการสร้างเจตคติ
5. เป็นพลังที่มีอิทธิพลอย่างสำคัญในการแสดงออกของพฤติกรรม พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างใดอย่างหนึ่ง จะขึ้นอยู่กับเจตคติเป็นสำคัญ
6. เป็นสภาพทางจิตใจ ที่มีความถาวรพอสมควร เนื่องจากบุคคลแต่ละคนได้รับการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลให้เจตคติเปลี่ยนแปลงได้

โรคิช (Rokeach. 1970 : 112) ได้กล่าวว่า เจตคติเป็นการผสมผสาน หรือการจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความเชื่อเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

จากคำจำกัดความดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า เจตคติ เป็นลักษณะความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่พึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ ซึ่งลักษณะเจตคติที่เกิดขึ้นนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของพฤติกรรมในทางที่สอดคล้องกับเจตคติที่เกิดขึ้น เจตคติแม้จะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นค่อนข้างถาวร แต่ก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้

2. องค์ประกอบของเจตคติ

เชคคักดี โทวาสิณธุ์ (เชคคักดี โทวาสิณธุ์ 2522 : 93 - 94) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญของเจตคติ มี 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเรานั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลในการรวมสรุปความเชื่อ หรือเพื่อช่วยประเมินผลสิ่งเรานั้น ๆ
2. องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ (Feeling Component) ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเรานั้น ๆ เป็นเนื่องมาจากบุคคลประเมินสิ่งเรานั้นแล้วว่า พอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีเลวอย่างไร
3. องค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียง (Action Tendency) ของบุคคลที่จะประพฤติหรือปฏิบัติตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่สนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการประเมินผล

3. สาเหตุของการเกิดเจตคติ

คว้น ขาวหนู (คว้น ขาวหนู ม.ป.ป. : 16) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเกิดเจตคติว่า มาจากสิ่งต่อไปนี้

1. เป็นรวมขั้นสุดท้ายที่เกิดจากประสบการณ์ต่าง ๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เจตคติที่เกิดขึ้นมีลักษณะมั่นคงพอสมควร
2. เกิดจากประสบการณ์ระยะสั้น ซึ่งประสบการณ์นั้นมีความเข้ม น่าตื่นเต้น เกิดขึ้นในทันทีทันใด เจตคติแบบนี้อาจเกิดขึ้นแบบถาวรหรือชั่วคราวก็ได้
3. เกิดขึ้นจากการได้รับอิทธิพลจากบุคคลที่นิยมชมชอบ เมื่อได้รับคำแนะนำก็ปฏิบัติตามโดยดี
4. เกิดจากการเปรียบเทียบกับประสบการณ์โดยปราศจากเหตุผล ถ้าเราขอประสบการณ์เดิม เมื่อพบประสบการณ์ใหม่ที่คล้ายคลึงกับประสบการณ์เดิม เราก็จะขอประสบการณ์ใหม่ด้วย
5. เกิดจากการได้เห็นตัวอย่างที่ดี หรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ก็จะชอบและปฏิบัติตามในทางที่ดีขึ้น

4. การวัดเจตคติ

เธอร์สโตน (Thurstone. 1967 : 77) ได้ให้ความเห็นว่า เจตคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่ต้องวัดจากการแสดงออกในรูปของความคิด หรือภาษาพูดซึ่งอาจจะได้ผลไม่แน่นอน ควรวัดเจตคติที่แสดงออกจากพฤติกรรมจริง การวัดดังกล่าวอาจคลาดเคลื่อน เพราะพฤติกรรมของมนุษย์อาจบิดเบือนไปจากความเป็นจริง ซึ่งเธอร์สโตน ได้ให้ความเห็นว่า ทั้งภาษาและพฤติกรรมที่แสดงออก เป็นเพียงเครื่องชี้วัดเจตคติเท่านั้น ซึ่งต้องเกิดความคลาดเคลื่อนบ้างตามหลักของการวัดผล จึงใช้วัดเจตคติจากคำว่า "เห็นด้วย" หรือ "ไม่เห็นด้วย" กับข้อความในแบบวัดเจตคติ แต่ต้องไม่สรุปเอาเองว่า บุคคลนั้นปฏิบัติตามในข้อที่ตนเองเห็นด้วย

อนาสตาซี (Anastasi. 1976 : 482 - 485) ได้อ้างถึงการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติของ ลีเคอร์ท (Likert) ในการวัดเจตคติของลีเคอร์ท กำหนดข้อความในแบบสอบถามวัดเจตคติทุกข้อ คือผลรวมของคะแนนในแบบเจตคติ ซึ่งลีเคอร์ทกล่าวว่าผู้มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใด ย่อมมีโอกาที่จะตอบข้อความที่สนับสนุนในเรื่องนั้นมาก และโอกาที่จะเห็นด้วยกับข้อความที่คัดค้านจะมีน้อย คะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้วัดเจตคติของแต่ละบุคคล การสร้างแบบวัดเจตคติของลีเคอร์ทจะต้องรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้อง ในสิ่งที่จะต้องจะศึกษาให้มากที่สุด แล้วนำข้อความเหล่านั้นไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา โดยให้เลือกตอบว่า "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" "เห็นด้วย" "ไม่แน่ใจ"

"ไม่เห็นด้วย" "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" เพียงอย่างเดียวในข้อความแต่ละข้อ การเปรียบเทียบเจตคติให้เป็นคะแนน ข้อความที่สนับสนุน เมื่อตอบว่า "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 5 คะแนน "เห็นด้วย" ให้ 4 คะแนน "ไม่แน่ใจ" ให้ 3 คะแนน "ไม่เห็นด้วย" ให้ 2 คะแนน "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 1 คะแนน ส่วนข้อความที่คัดค้าน เมื่อตอบว่า "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 5 คะแนน "ไม่เห็นด้วย" ให้ 4 คะแนน "ไม่แน่ใจ" ให้ 3 คะแนน "เห็นด้วย" ให้ 2 คะแนน "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 1 คะแนน

5. เจตคติในเรื่องเพศ

เฮอร์ล็อก (ประสาธน์ อิศระปริศา 2523 : 151 - 152 อ้างอิงมาจาก Herlock. n.d.) กล่าวว่า ภาวะหรือเงื่อนไขที่มีผลต่อเจตคติและค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้แก่

1. ลักษณะการให้ความรู้เรื่องเพศอย่างเพียงพอ อย่างตรงไปตรงมาจากพ่อแม่ ครูหรือผู้ปกครอง มักก่อให้เกิดเจตคติที่ดีในเรื่องเพศ การที่พ่อแม่ห้ามเด็ก หรือไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้เรื่องเพศนั้น อาจนำไปสู่การมีเจตคติไม่ดีในเรื่องเพศ การให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะที่เป็นเรื่องลามกอนาจาร หรือขัดต่อศีลธรรมมักทำให้เด็กเกิดเจตคติที่ไม่ดีในเรื่องเพศ

2. เจตคติของบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็ก เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ เจตคติที่พัฒนาในวัยเด็ก จึงเป็นการเรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเองให้เหมือนกับเจตคติของบุคคลที่ตนเคารพรัก เช่น พ่อแม่ ถ้าบุคคลนั้นมีความสำคัญต่อเขาและมีเจตคติไปในแนวใด เด็กก็จะมีเจตคติไปในแนวนั้น

3. ประสบการณ์ในวัยเด็ก ถ้าบุคคลมีความรู้เรื่องเพศในทางลบตั้งแต่ในวัยเด็ก เมื่อโตขึ้นความรู้สึกลักษณะนั้นจะพัฒนาเป็นเจตคติ และค่านิยมที่ไม่ดีในเรื่องเพศ

แมค คาร์รี่ (McCary. 1978 : 243 - 259) ได้กล่าวถึงสิ่งซึ่งมีผลต่อเจตคติในเรื่องเพศไว้หลายประการดังนี้

1. ศาสนาและเชื้อชาติ ศาสนานอกจากจะมีผลต่อเจตคติในเรื่องเพศ และพฤติกรรม การแสดงออกแล้ว คำสอนและประสบการณ์ทางศาสนายังมีผลต่อการสำนึกในเรื่องเพศอีกด้วย ผู้หญิงที่เคร่งศาสนา มีอัตราที่จะเป็นพรหมจรรย์สูง

2. รูปแบบของเจตคติทางเพศในวัยหนุ่มสาว ในสังคมปัจจุบันมีการใช้เวลาในการศึกษาเพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพยาวนานขึ้น จึงมีเจตคติในทางที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมีมากขึ้น

3. เจตคติในเรื่องเพศของพ่อแม่ พ่อแม่ถ้ามีประสบการณ์ทางเพศมาอย่างไร ก็จะถ่ายทอดความเชื่อและท่าทีเหล่านั้นแก่ลูก เด็กชายจะเลียนแบบบทบาทแห่งความเป็นเพศชายจากพ่อ เด็กหญิงจะเลียนแบบบทบาทแห่งความเป็นหญิงจากแม่ แม่บางคน เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมาก่อน ก็จะมองเห็นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของลูกสาว เป็นเรื่องธรรมดา แต่ในบางกรณีที่ไม่มีความเข้มงวดกวดขันกับลูกมากเกินไป ลูกสาวอาจมีเจตคติที่ต่อต้านกับแม่ โดยการประชดมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานก็ได้

4. เจตคติทางเพศขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล ชายหรือหญิงที่มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีความมั่นใจในตนเอง จะมีเจตคติทางเพศที่ดี มีความพึงพอใจในเพศของตนเองด้วยความจริงใจและการมีพฤติกรรมทางเพศด้วยความที่เชื่อมั่น เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน และในคู่สมรสที่มีความมั่นใจในเพศของตนเอง จะกล้าพูดจาเรื่องเพศอย่างธรรมดา และมีการทดลองกระทำพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากเดิมในทางเพศศาสตร์ได้ด้วยความเต็มใจ

6. เพศศึกษา

คำว่า เพศศึกษา (Sex Education) ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กัน ซึ่งจะนำมาเป็นสังเขป ได้ดังนี้

กูด (Good. 1973 : 531) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. เป็นการศึกษเกี่ยวกับกระบวนการและปัญหาของการสืบพันธุ์
2. เป็นการให้ความรู้แก่บุคคล เพื่อให้มีความเข้าใจในเรื่องเพศ การควบคุมพฤติกรรมทางเพศ และแรงผลักดันทางเพศ

3. เป็นการศึกษเกี่ยวกับหลักการปัญหาส่วนบุคคลและชุมชน ซึ่งเกี่ยวเนื่องมาจากข้อเท็จจริงทางชีววิทยาที่ว่า มนุษย์มีสองเพศคือ เพศชายและเพศหญิง

รูบิน และเคอร์เคนดัล (Robin and Kirkendall. 1964 : 18) ได้ให้คำจำกัดความของเพศศึกษาว่า เพศศึกษาเป็นโครงการการศึกษาที่ช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไปผสมผสานในการดำเนินชีวิตของตนเอง ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจพื้นฐานที่สำคัญในเรื่องเพศ เมื่อเขาอยู่ในวัยที่เป็นผู้ใหญ่เพียงพอ

ซีซาล โอสตานูเคราะห์ (ซีซาล โอสตานูเคราะห์ 2522 : 36 - 37) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาว่า เพศศึกษา ได้แก่ การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศทั้งหมดครอบคลุมไปถึงชีวิตครอบครัว ซึ่งจะรวมความรู้ต่าง ๆ ได้แก่ กายภาพ จิตวิทยา อารมณ์ สังคม ศีลธรรมและจริยธรรม

สุชาติ โสภประยูร และวรรณี โสภประยูร (สุชาติ โสภประยูร และวรรณี โสภประยูร 2521 : 163) กล่าวว่า เพศศึกษาเป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียน มีความรู้ ความเข้าใจ มีเจตคติหรือความรู้สึกนึกคิดในเรื่องธรรมชาติของเพศ และพฤติกรรมทางเพศ เพื่อสามารถที่จะปฏิบัติตนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ รวมทั้งการประพฤติตนให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม ทั้งในส่วนตัวและในส่วรวม

เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี 2509 : 27) ได้ให้คำจำกัดความของเพศศึกษาว่า เป็นการศึกษากี่ยวกับความสัมพันธ์ของมนุษย์ทั้งสองเพศ เพื่อให้เข้าใจถึงความแตกต่างกันทั้งทางร่างกายและทางจิตใจของแต่ละเพศ ซึ่งสามารถทำให้บุคคลสามารถคบหาสมาคมกันได้เป็นอย่างดี

และจากสารานุกรมอเมริกา (สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย 2526 : 27 อ้างอิงมาจาก The Encyclopedia Americana. 1977 : 460) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาไว้ว่า เป็นการสอนเรื่องเพศในสาขาต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนในระดับอายุที่เหมาะสม ซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ การสืบพันธุ์ การแสดงออกทางกายที่สัมพันธ์กับการตอบสนองทางเพศ และความสัมพันธ์ระหว่างเพศ และยังรวมไปถึงปัญหาชีวิตครอบครัว ปัญหาด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายเพศหญิงโดยทั่วไป

7. ความมุ่งหมายของเพศศึกษา

เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี 2509 : 27) ได้เสนอแนะว่า การสอนเพศศึกษาควรมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อให้เด็กรู้จักตนเองและเพศตรงข้าม
2. เพื่อให้เด็กมีความรู้กว้างขวาง ให้เข้าใจความหมายของครอบครัว การสร้างครอบครัว การใช้จ่ายในครอบครัว

3. เพื่อให้เข้าใจถึงการกำเนิดของมนุษย์
4. เพื่อให้เข้าใจถึงอารมณ์ และเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของเพศตรงข้าม เพื่อให้ปรับตัวและคบหาสมาคมกันได้
5. เพื่อให้เข้าใจถึงความรักที่แท้จริง ไม่ใช่ความใคร่ตามความปรารถนาของอารมณ์ตามธรรมชาติ
6. เพื่อให้ศึกษาถึงสุขวิทยาแห่งเพศ
 - สุชาติ โสภประยูร และวรรณ โสภประยูร (สุชาติ โสภประยูร และวรรณ โสภประยูร 2521 : 178) กล่าวว่า การสอนเพศศึกษาคควรมุ่งหมายดังนี้
 1. เพื่อเป็นการสร้างเจตคติ หรือค่านิยมและแนวคิดอันดีงามในเรื่องเพศให้แก่เด็ก ซึ่งจะเป็นรากฐานที่สำคัญในการตัดสินใจที่ฉลาด
 2. เพื่อเป็นการเสริมสร้างลักษณะนิสัย ความประพฤติทางเพศรวมทั้งความสำนึกในหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบต่อการกระทำต่าง ๆ ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม
 3. เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ขบวนการทางด้านกายภาพ และสรีรวิทยา สภาพจิตใจ วุฒิกวาระทางอารมณ์ ลักษณะทางสุขวิทยา และบทบาทของสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศและชีวิตครอบครัว
 4. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและรู้จักใช้คำศัพท์หรือประมวลคำต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ และสามารถสื่อความหมายกับผู้อื่นในแง่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างถูกต้องและเหมาะสม
 5. เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจอย่างชัดเจนในผลอันสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตน การแสดงพฤติกรรมทางเพศในลักษณะต่าง ๆ ของบุคคล ว่าอาจจะเกิดผลต่อบุคคลและสังคม ทั้งในด้านที่ดีและไม่ดี
 6. เพื่อช่วยแก้ไขความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ รวมทั้งแนวคิดและอิทธิพลต่าง ๆ ซึ่งอาจจะนำมาสู่ความวิตกกังวลในปมด้อยต่าง ๆ ให้ลดน้อยลง
 7. เพื่อสร้างเสริมความสมบูรณ์ทางจิตใจและอารมณ์ทางเพศของผู้เรียน ให้เจริญงอกงามและพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้อง เหมาะสมโดยมุ่งที่บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งจะช่วยให้เด็กเป็นสมาชิกที่พึงปรารถนาของครอบครัว และเป็นบิดามารดาที่ดีในอนาคต

ไคแลนเดอร์ (Kilander. 1971 : 72 - 73) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การสอน
เพศศึกษาคควรมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อให้เข้าใจถึงความหมายและความสำคัญของชีวิตการแต่งงาน การเป็นพ่อ
เป็นแม่ และชีวิตครอบครัว
2. เพื่อให้รู้จักควบคุมอารมณ์ มีวินัยในตนเอง รู้จักนับถือผู้อื่น ซึ่งจะช่วยให้เด็กเติบโต
เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคม
3. เพื่อให้เข้าใจถึงเรื่องเพศของมนุษย์ว่า เป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนที่ควรรู้
ไม่ใช่เรื่องที่น่าอายและเป็นเรื่องที่ผิดแต่อย่างใด
4. ให้ผู้เรียนรู้พฤติกรรมทางเพศมนุษย์ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับสุขภาพส่วนตัวเท่านั้น ยังเกี่ยวข้องกับ
กับสังคม ศีลธรรมจรรยาและศาสนาอีกด้วย
5. ให้ผู้เรียนรู้ถึงโทษและอันตรายจากการประพฤติผิดทางเพศ ของเด็กชายและเด็กหญิง
เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และการทำแท้ง เป็นต้น
6. เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรู้ข้อเท็จจริงเรื่องเพศ จากบิดามารดา ผู้ให้คำปรึกษา
และหมอสอนศาสนา
7. เพื่อให้เข้าใจกายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์ ของเพศชายและ
เพศหญิง ตลอดจนกระทั่งเรื่องการสืบพันธุ์
8. ให้เป็นผู้มีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องมารยาท และศีลธรรมจรรยาในสังคมอันควร
ประพฤติ ของชายหญิงในการคบหาสมาคม
9. ให้มีความเข้าใจในเรื่องเพศของแต่ละบุคคล เช่น การฝันเปียก การสำเร็จความใคร่
ด้วยตนเอง และการมีประจำเดือน เป็นต้น
10. ให้เรียนรู้กฎหมาย ขนบธรรมเนียมและประเพณีศีลธรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น
การแต่งงาน การจดทะเบียนสมรส การจดทะเบียนหย่า การสมรสนอกกฎหมาย และปัญหาโสเภณี
 เป็นต้น
11. ให้เข้าใจถึงเรื่องกรรมพันธุ์ของมนุษย์ เช่นลักษณะต่าง ๆ ที่ถ่ายทอดจากพ่อแม่ไปยัง
ลูกหลาน

12. ให้เข้าใจถึงธรรมชาติการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงดูเด็ก การปฏิบัติตัวของ มารดาหลังคลอด

13. ให้ผู้เรียนรู้ถึงปัญหาการเพิ่มประชากร และการวางแผนครอบครัว จากความมุ่งหมายของเพศศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปความมุ่งหมายของการสอน เพศศึกษาเป็นหมวดหมู่ 3 ประการ คือ

1. ความมุ่งหมายและเกิดการเรียนรู้ และความเข้าใจในเรื่องเพศ
2. ความมุ่งหมายเพื่อให้มีเจตคติที่ดีในเรื่องเพศ ทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม
3. ความมุ่งหมายเพื่อให้ความประพฤติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่ยอมรับในสังคม ตลอดจนมีพัฒนาการทางเพศที่สมบูรณ์

8. ความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษาที่บ้าน

สุชาติ โสภประยูร และวรรณ โสภประยูร (สุชาติ โสภประยูร และวรรณ โสภประยูร 2521 : 226) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้านไว้ 7 ประการ ดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศแห่งความสามัคคี และความมั่นคงทางจิตใจให้แก่เด็ก ซึ่ง จะช่วยให้เด็กมีความเชื่อถือ และได้รับความไว้วางใจจากผู้ใหญ่มากขึ้น
2. เพื่อตอบปัญหาหรือคำถามของเด็ก ๆ เกี่ยวกับข้อเท็จจริงแห่งชีวิตเสียตั้งแต่เนิ่น ๆ และหากเขาได้รับความรู้ที่ผิด ๆ จากแหล่งอื่น ๆ ก็จะไม่ทำให้เขาต้องประหลาดใจหรือเชื่อ ความรู้ ผิด ๆ เหล่านั้น
3. เป็นการเตรียมบิดามารดาให้พร้อมทุกขณะ ที่จะให้ความรู้เพิ่มเติมแก่เด็ก ซึ่งจะช่วยให้ เด็กได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ถูกต้องสมบูรณ์
4. เพื่อเตรียมตัวเด็กให้พร้อมที่จะเผชิญต่อธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น เมื่อเด็กย่างเข้าสู่วัยรุ่น หรือเมื่อเติบโตเป็นหนุ่มสาว
5. เพื่อช่วยให้เด็กวัยรุ่นได้มีเกณฑ์การเลือกอย่างฉลาดและมีการตัดสินใจที่ดี ซึ่งจะ ช่วย ให้เขาสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมั่นคง มีความสุขทั้งในปัจจุบันและในอนาคต
6. เพื่อช่วยให้เด็กเป็นกันเองกับผู้ใหญ่ และกล้าพอที่จะบอกปัญหาให้ผู้ใหญ่ได้ทราบความจริง เกี่ยวกับเรื่องเพศ ที่เขาคิดและทำลงไป บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะได้ช่วยแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง และทันเวลา

7. เพื่อให้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ได้มีส่วนร่วมอย่างน่าภาคภูมิใจในการเตรียมตัว เพื่อชีวิตการแต่งงานหรือชีวิตครอบครัวให้แก่เด็กซึ่งจะมีในอนาคต เพราะเด็กในวันนี้ก็คือผู้ใหญ่ที่จะมีครอบครัวในวันหน้า

9. หลักเบื้องต้นในการสอนเพศศึกษาที่บ้าน

สุชาติ โสภประยูร และวรรณิ โสภประยูร (สุชาติ โสภประยูร และวรรณิ โสภประยูร 2521 : 227 - 233) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักในการสอนเพศศึกษาที่บ้านไว้ ดังนี้

1. ควรมีความเชื่อมั่นในคุณค่าของการสอนเพศศึกษา และควรรู้ถึงความมุ่งหมายของการอบรมสั่งสอน การสอนเพศศึกษามีความมุ่งหมายที่สำคัญก็คือ เพื่อให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติ และความรู้สึกที่ดีในเรื่องเพศ รวมทั้งมีพฤติกรรม หรือพฤติกรรมทางเพศที่พึงปรารถนาของสังคม ถ้าผู้สอนมีความมั่นใจในคุณค่าหรือประโยชน์ที่จะได้จากการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแล้ว ก็จะช่วยให้การสอนเพศศึกษาดำเนินไปได้ด้วยดี

2. ควรคำนึงถึงวิธีสอนให้มากพอ ๆ กัน หรือมากกว่าเนื้อหาที่จะสอน บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะต้องไม่เน้นในเรื่องวิชาความรู้หรือเนื้อหาที่จะนำมาสอนแก่เด็กมากเกินไป แต่ควรจะเน้นและให้ความสนใจกับวิธีการสอนในเรื่องเพศให้มากกว่า เช่น การศึกษาหาความรู้ในเรื่องวิธีการสอนเพศศึกษา รวมทั้งมีบุคลิกภาพท่าทีที่เหมาะสมในการที่จะสอนเด็ก เพื่อให้เด็กมีทั้งความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่ดีในเรื่องเพศที่เหมาะสมและถูกต้อง

3. ควรรู้ถึงความเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยเด็กเล็ก และเด็กวัยรุ่น การศึกษาในเรื่องการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็ก จะช่วยทำให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความรู้เกี่ยวกับการเจริญเติบโตและพัฒนาการ ทั้งทางร่างกายและทางจิตใจของเด็กกว่าเป็นไปตามปกติหรือไม่ บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะต้องยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคล และจะต้องใจกว้างพอที่จะยอมรับการเปลี่ยนแปลง ในพฤติกรรมบางอย่างในสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งยอมรับความสนใจและความต้องการในเรื่องเพศของเด็กด้วย

4. ควรสอนให้ตรงกับความต้องการและความสนใจของเด็ก รวมทั้งปัญหาในเรื่องเพศของเด็ก บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรจะอบรมสั่งสอนเรื่องเพศศึกษา ให้ตรงกับความต้องการและความสนใจความต้องการ ปัญหาของเด็กจะเปลี่ยนแปลงไปตามอายุการเจริญเติบโต และพัฒนาการ

ของเด็ก ความรู้หรือประสบการณ์บางอย่างเด็กวัยหนึ่งมีความสนใจและเข้าใจได้เป็นอย่างดี และตรงกับความต้องการของเด็กในวัยนั้น แต่อาจไม่เหมาะกับเด็กอีกวัยหนึ่ง

5. ควรตอบคำถามทุกข้อที่เด็กถาม บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรหาทางตอบคำถามทุก ๆ ข้อที่เด็กถาม ปัญหาที่เด็กถามเหล่านั้นจะเปลี่ยนแปลงระดับอายุและพัฒนาการของเด็ก ควรตอบปัญหานั้นทันทีที่เด็กถาม และควรตอบเฉพาะปัญหาที่เด็กถามเท่านั้น

6. ควรช่วยให้เด็กเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงทางเพศ การที่บอกให้เด็กรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงทางเพศเสียก่อนที่เด็กจะเข้าสู่วัยรุ่น ย่อมเป็นการตัดสินใจที่ดีกว่าการบอกในเมื่อสิ่งเหล่านั้นได้เกิดขึ้นแล้ว เพราะในขณะนั้นเด็กอาจจะมีอารมณ์หงุดหงิด และมีความวิตกกังวลที่ฝังลึกในจิตใจเสียแล้ว และในการสนทนาตอบปัญหาในเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางเพศเมื่อยังเข้าสู่วัยรุ่นนั้น บิดาควรเป็นผู้แนะนำแก่บุตรชาย มารดาควรเป็นผู้ให้คำแนะนำแก่บุตรสาว เพราะต่างก็มีประสบการณ์ในเรื่องการเปลี่ยนแปลงในเรื่องเพศมาแล้ว

7. การอบรมสั่งสอนควรเป็นไปอย่างเปิดเผย และถือว่าเป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ การให้คำอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างเพศถ้าใช้ภาษาอย่างสุภาพแล้ว ก็สามารถพูดกันในที่สาธารณะได้เช่นเดียวกับเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรอนุญาตให้บุตรหลานของตนได้มีโอกาสได้เห็นเด็กที่เกิดใหม่ ควรมีการเลี้ยงสัตว์ไว้ที่บ้าน หรือควรพาเด็กไปเที่ยวสวนสาธารณะหรือไปเยี่ยมชมดอกไม้ประดับ เพื่อจะได้รู้จักเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปร่างและกายภาพเหล่านั้น และควรให้เด็กได้อ่านเอกสารหรือหนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ถูกต้องเหมาะสมบ้างตามสมควร

8. ควรให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ หรือรู้จักประกอบกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งจะเป็นการเบี่ยงเบนแรงดันทางเพศหรืออารมณ์ให้แสดงออกในรูปอื่นที่เป็นประโยชน์ เช่น การทำงานอดิเรก ส่งเสริมให้เล่นกีฬา หรือประกอบกิจกรรมนันทนาการประเภทอื่น ๆ

9. ควรส่งเสริมให้ยอมรับความจริงในเรื่องเพศของตนเอง และมีเจตคติที่ดีต่อเพศตรงข้าม บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรจะได้อบรมสั่งสอนบุตรหลานของตนให้รู้จักและยอมรับเพศของตนเองว่าเป็นเรื่องของธรรมชาติตั้งแต่เด็ก ควรส่งเสริมให้เด็กรู้จักเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งเพศ มีความภาคภูมิใจในเพศตนเอง รู้จักให้เกียรติและความสำคัญของเพศตรงข้าม มีความชื่นชมและเต็มใจที่จะช่วยเหลือเพศตรงข้ามตามควรแก่โอกาส เพื่อเป็นการส่งเสริมลักษณะแห่งการเป็นสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีแก่เด็ก

ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

10. บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กในเรื่องเพศ โดยสร้างบรรยากาศในบ้านให้ดีที่สุดเท่าที่สามารถทำได้ ครอบครัวย่อมเป็นสถานที่ให้การศึกษา หรือประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศและชีวิตครอบครัวที่ดีที่สุดให้แก่เด็ก ซึ่งจะเป็นรอยประทับใจและฝังลึกลงไป在心ใจของเด็ก โดยเด็กจะได้เรียนรู้ถึงมาตรฐานแห่งความประพฤติทางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและชีวิตครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากบิดามารดาของเด็ก

10. เนื้อหาและวิธีการสอนเพศศึกษาที่บ้าน

วันทนี วาลิกะสินธ์ (วันทนี วาลิกะสินธ์ 2526 : 184 - 191) ได้ให้ข้อเสนอแนะถึงเนื้อหาของเนื้อหาที่ควรสอนเพศศึกษาที่บ้านตามระดับกลุ่มอายุต่าง ๆ ดังนี้

วัยก่อนเรียน แรกเกิด ถึง 6 ขวบ

1. สนับสนุนให้เด็กมีความภาคภูมิใจในเพศของตนเอง ซึ่งบิดามารดาต้องให้ความรัก ความเอาใจใส่ในการเลี้ยงดู การให้ความอบอุ่นตั้งแต่แรกเกิด เมื่อเด็กมีอายุตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป เด็กจะมีความสนใจในเรื่องเพศของตนเอง บิดามารดาอาจจะเห็นเด็กจับต้องอวัยวะเพศเล่น ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่ผิดปกติแต่อย่างใด ระวังจะต้องไม่ลงโทษเด็ก อย่าทำให้เด็กเข้าใจผิดในเรื่องเพศ พยายามทำให้เด็กมีความรู้สึกที่ว่า อวัยวะเพศก็เป็นส่วนหนึ่งของร่างกายและมีความสำคัญเท่า ๆ กับอวัยวะอื่น ๆ พยายามสร้างความรั้งเกี่ยวอวัยวะเพศให้เกิดขึ้น อย่าทำให้เด็กรู้สึกว่าการเพศหญิงหรือเพศชายมีความสำคัญมากกว่ากัน

2. ฝึกให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ส้วมและห้องน้ำ (Toilet Training) การรู้จักรักษาความสะอาดอวัยวะเพศของตนเอง การเรียนรู้เรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการเจริญเติบโตของเด็ก ในเรื่องนี้อาจเกี่ยวข้องกับการเรียกชื่ออวัยวะเพศของเด็กด้วย บิดามารดาควรใช้คำศัพท์ในการเรียกชื่ออวัยวะเพศของเด็กอย่างไม่หยาบคาย ไม่พยายามทำให้ชื่ออวัยวะเพศเป็นคำหยาบคายน่ารังเกียจ ในเรื่องการอาบน้ำถ้าในครอบครัวมีทั้งเด็กชายและเด็กหญิงอยู่ด้วยกัน ในวัยก่อนเรียนนี้เด็กสามารถอาบน้ำร่วมกันได้ เด็กจะได้รู้ถึงความแตกต่างระหว่างเด็กชายกับเด็กหญิง ความสงสัยในเรื่องเพศจะได้ไม่เกิดขึ้นเมื่อโต

3. ให้ข้อมูลกับเด็กในเรื่องเพศอย่างง่าย ๆ ตรงไปตรงมา ไม่จำเป็นต้องอธิบายอย่างลึกซึ้ง ในกรณีที่แม่ตั้งครรภ์เด็กอาจจะถามด้วยความสงสัยก็ควรตอบเด็กอย่างตรงไปตรงมาว่ามีน้อง

อยู่ในห้องของแม่ เป็นการเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะต้อนรับสมาชิกใหม่ของครอบครัว เพื่อป้องกันการอิจฉาเืองของเด็กด้วย ไม่ควรโกหกเด็กเพราะเด็กถามไปด้วยความสงสัยเด็ก ๆ นั่น เด็กไม่ต้องการคำตอบถึงการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นบิดามารดาไม่ควรตกใจหรือลงโทษเด็ก ซึ่งจะเป็นเหตุให้เด็กเกิดความสงสัยมากยิ่งขึ้น และจะทำให้เกิดอคติในเรื่องเพศด้วย การเลี้ยงสัตว์ไว้ที่บ้าน เช่น เลี้ยงสุนัข แมว เบ็ด ไก่ อาจจะเป็นการทำให้เด็กเข้าใจได้ว่า ลูกแมว ลูกไก่ หรือลูกสุนัข เกิดมาได้อย่างไร สิ่งที่สำคัญของบิดามารดาคือการตอบปัญหาด้วยความตั้งใจและจริงจัง ไม่โกหกหรือไม่ลงโทษเด็ก เลือกใช้ภาษาที่เด็กสามารถเข้าใจได้ง่าย

อายุ 7 - 11 ปี

เด็กอายุในช่วงนี้เป็นเด็กที่ใช้ส้วมเรียน เด็กบางคนอาจเคยเรียนชั้นอนุบาลมาก่อน เด็กจะมีโอกาสรวมกลุ่มในรุ่นราวคราวเดียวกัน ทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศกัน การสอนเพศศึกษาให้แก่เด็กในวัยนี้ควร เป็นการปูพื้นฐานการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่นได้ นอกเหนือไปจากสมาชิกในครอบครัว เพศศึกษาที่ควรสอนสำหรับเด็กในวัยนี้ คือ

1. สนับสนุนให้เด็กมีเพื่อนเล่นทั้งสองเพศ ซึ่งเป็นการพัฒนาความรู้สึกที่ดีต่อเพศตรงข้าม
2. ความจริงจังของบิดามารดาและความตั้งใจในการตอบคำถามของเด็ก เป็นสิ่งที่ต้องทำอย่างสม่ำเสมอ อย่าลงโทษเด็กเมื่อถามเรื่องราวต่าง ๆ การเข้าโรงเรียนทำให้เด็กมีเพื่อนมาก เด็กอาจมีคำถามแปลก ๆ หรือความสงสัยในเรื่องเพศมาถามบิดามารดา ซึ่งก็ควรตอบอย่างตรงไปตรงมา อาจจะเพิ่มรายละเอียดให้มากขึ้น เพราะเด็กในวัยนี้สามารถเข้าใจอะไรต่าง ๆ ได้ลึกซึ้งมากขึ้น

อายุ 12 - 15 ปี

เด็กวัยนี้เป็นวัยที่ย่างเข้าสู่วัยรุ่นตอนต้น เนื้อหาสำคัญที่ควรสอน ได้แก่

1. การให้ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงและการเจริญเติบโตของร่างกาย มารดาควรเป็นผู้สอนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และการมีประจำเดือนแก่เด็กหญิง ส่วนบิดาควรเป็นผู้สอนเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายของเด็กชาย การแข็งตัวของอวัยวะเพศ การหลั่งน้ำกาม การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่จะเกิดขึ้น และจะได้ไม่ทำให้เกิดปัญหาทางด้านจิตใจและทางอารมณ์กับเด็กอีกด้วย บิดามารดาต้องมีความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องว่า การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองนั้น ไม่ใช่เรื่องที่ผิดปกติแต่อย่างใด

อย่างลงโทษเด็กเพราะจะทำให้เกิดปัญหาทางอารมณ์และจิตใจแก่เด็กในภายหลัง บิดามารดาต้องให้ความรู้ความเข้าใจแก่เด็กว่า การเปลี่ยนแปลงของร่างกายนั้นมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของจิตใจด้วย เด็กอาจจะรู้สึกหงุดหงิดและโมโหง่ายหรือไม่มีเหตุผล มีอาการซึมเศร้าโดยไม่ทราบสาเหตุ อันสิ่งหนึ่งที่จะเกิดควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย บิดามารดาต้องเข้าใจและต้องยอมรับ และเอาใจใส่ช่วยเหลือในสิ่งที่เขาต้องการ รวมทั้งต้องให้อิสระส่วนตัว (Privacy) เช่น การมีห้องส่วนตัว หรือการให้อยู่คนเดียวในบางครั้ง เป็นต้น

2. การปลูกฝังความรับผิดชอบในเรื่องเพศ ให้เด็กมีความรับผิดชอบต่อตนเองและเพศตรงข้าม ให้รู้จักนับถือและให้เกียรติเพศตรงข้าม บิดามารดาสามารถพูดได้อย่างตรงไปตรงมาและสามารถให้รายละเอียดได้มากขึ้น

3. การปลูกฝังเรื่องความสำคัญและความจำเป็นในเรื่องเพศให้กับเด็ก แต่ต้องอยู่ในภาวะที่พร้อม รวมทั้งการพูดคุยถึงเรื่องความคาดหวังของสังคมที่มีต่อบทบาทการเป็นผู้ชายผู้หญิง อิทธิพลและความเชื่อทางสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ ค่านิยมบางอย่างที่เป็นสิ่งดี หรือค่านิยมบางอย่างที่ควรแก้ไข พยายามให้เด็กหาสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง เช่น การหลีกเลี่ยงภาพยนตร์หรือหนังสือที่กระตุ้นวัยุกามารมณ์ อธิบายให้เด็กเข้าใจว่าสิ่งเหล่านั้นไม่ใช่ความรู้เกี่ยวกับเพศที่ถูกต้อง

4. การให้ความจริงแก่เด็ก พยายามทำให้เด็กคิดว่าบิดามารดาสามารถเป็นที่ปรึกษาช่วยเหลือเด็กได้ ถ้ามีความเข้าใจผิด ๆ ในเรื่องเพศเด็กอาจจะกระทำบางสิ่งบางอย่างที่เป็นการกระทำที่ผิด บิดามารดาก็ควรพร้อมที่จะให้อภัยไม่ซ้ำเติม บิดามารดาที่เข้มงวดกับเด็กมากเกินไป จะไม่ได้รับความไว้วางใจจากเด็ก หรือการปล่อยปละละเลยกับเด็กมากเกินไปจะทำให้เด็กคิดว่าไม่รักตน ต้องทำตัวให้เด็กรู้สึกว่าถ้าต้องการความช่วยเหลือ เขาจะได้รับความช่วยเหลือจากบิดามารดาไม่เสมอ แม้เขากระทำผิดก็จะได้รับการให้อภัย บิดามารดาควรรู้จักเพื่อน ๆ ของลูกด้วย ควรรู้ว่าลูกมีเพื่อนในลักษณะใด อย่างไรไม่ใช่เป็นการจับผิดแต่เป็นการสังเกตอย่างห่าง ๆ เพราะเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นจะได้หาทางแก้ไขได้ทันที่ เนื่องจากเด็กในวัยนี้กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อเขามาก

อายุ 16 - 20 ปี

เด็กในช่วงนี้เป็นวัยรุ่นตอนปลาย เนื้อหาเพศศึกษาที่สำคัญคือ

1. อธิบายให้เห็นความสำคัญ ผลเสียที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเมื่ออยู่ในสถานะที่ยังไม่พร้อมทั้งทางเศรษฐกิจและทางสังคม คืออยู่ในวัยเรียน อธิบายให้ทราบถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นในภายหลัง ถ้าเป็นลูกสาวบิดามารดาก็ควรสอนให้ระมัดระวังในการคบเพื่อนต่างเพศ ถ้าเป็นลูกชายบิดามารดาก็ควรสอนให้มีความสำนึกถึงความรับผิดชอบต่อเพื่อนหญิงไม่หลกกลางหรือเห็นเพื่อนหญิงเป็นเหยื่อทางกามารมณ์ ถ้ายังไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบต่อปัญหาที่จะติดตามมากก็ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองยังเป็นการกระทำที่ดีกว่าเพราะไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ใคร (และถ้าลูกสาวและลูกชายต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน ก็ต้องอยู่ในลักษณะที่พร้อมทั้งสองฝ่ายสามารถที่จะรับผิดชอบต่อผลที่จะเกิดติดตามมาได้ และต้องรู้จักวิธีการคุมกำเนิดและการป้องกันกามโรคด้วย)
2. อธิบายให้ลูกเข้าใจวิธีคุมกำเนิด ซึ่งเด็กในวัยนี้สามารถรับรู้เรื่องเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี
3. อธิบายให้เข้าใจถึงอันตรายของกามโรคและโรคที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ ผลร้ายที่เกิดจากการสัมผัสกับกามโรค (ถ้าบิดามารดามีความรู้ในเรื่องเหล่านี้ไม่เพียงพออาจจะหาหนังสือทางการแพทย์ให้ลูกอ่านก็ได้)
4. อธิบายให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อตนเองและเพศตรงข้าม การช่วยกันสร้างสรรค์สังคมโดยความร่วมมือจากเพศทั้งสอง และให้เด็กยอมรับพฤติกรรมทางเพศของบุคคลอื่น ที่อาจจะไม่เหมือนกับคนส่วนใหญ่ในสังคม โดยให้พิจารณาเหตุผลว่า เพราะอะไร เขาจึงมีพฤติกรรมเช่นนั้น
5. อธิบายให้เด็กเข้าใจในบทบาทและหน้าที่การเป็นบิดามารดาที่ดีในอนาคต ซึ่งเริ่มจากการเลือกคู่ครองที่ดีอย่างมีเหตุผล การปรับตัวเข้าหากันในเรื่องเพศและเรื่องอื่น ๆ การช่วยกันสร้างครอบครัวและชีวิตสมรสให้มีความสุข การไม่สร้างปัญหาให้กับครอบครัวและสังคมให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ตนเองและผู้อื่น

11. นโยบายเกี่ยวกับเพศศึกษา

นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ (นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ 2529 : 8 - 9) ได้ให้ความเห็นว่านโยบายเกี่ยวกับเพศศึกษาคควร เน้นในเรื่องต่อไปนี้

1. การลดปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ ที่มีผลต่อความสงบสุขของครอบครัวและสังคม เช่น ปัญหาการหย่าร้าง ปัญหาครอบครัวแตกแยก ปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง ปัญหาการข่มขืน ปัญหาการล่อลวงหญิงและเด็กเพื่อค้าประเวณี ฯลฯ

2. ให้มีการสอนเพศศึกษาอย่างกว้างขวาง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร
 3. ส่งเสริมให้มีการจัดความรู้เรื่องเพศศึกษาตั้งแต่สถาบันครอบครัว โรงเรียน และสถาบันการศึกษาในระดับต่าง ๆ รวมทั้งให้ความรู้เรื่องเพศศึกษานอกระบบโรงเรียนด้วย
 4. ส่งเสริมให้มีการจัดบริการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในชุมชน จากหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐที่ให้บริการกับชุมชน ทั้งในเมืองและชนบท
 5. เน้นการพัฒนาสตรีและสถานภาพของสตรี ศึกษารายการเปลี่ยนค่านิยมทางเพศที่ไม่ยกย่องสตรี การปรับปรุงสิทธิความเสมอภาคในงานของสตรี การลดข้อจำกัดระหว่างเพศด้วยการให้หญิงและชายมีโอกาสเข้าร่วมในการทำงานหรือกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ใต้อย่างเท่าเทียมกัน และขจัดค่านิยมที่ขาดเหตุผลและสร้างปัญหาในการดำรงชีวิต
 6. กำหนดกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาพฤติกรรมทางเพศ เช่น กลุ่มสตรี กลุ่มเด็กและเยาวชน รวมทั้งผู้ที่ตกเป็นเหยื่อทางเพศของผู้อื่น รวมทั้งผู้ที่มีการประพฤติดีเบียงเบนในเรื่องเพศ เป็นต้น
 7. ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ เช่น กฎหมายครอบครัว กฎหมายการทำแท้ง กฎหมายการลงโทษผู้ที่กระทำการข่มขืนผู้อื่น ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคมปัจจุบัน
 8. จัดให้มีการประสานงานกับสื่อมวลชนทุกประเภท ในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่ประชาชนอย่างถูกต้อง
 9. รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณในเรื่องการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและจัดให้มีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐบาลและเอกชน
 10. ส่งเสริมงานค้นคว้าวิจัย และติดตามประเมินผลเพื่อให้ได้ข้อมูลนำมาใช้ในงานเพศศึกษา
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเพศศึกษา และเจตคติในเรื่องเพศ

ก. งานวิจัยในประเทศ

มโนมัย สุนทรเวช (มโนมัย สุนทรเวช 2505 : 76) ได้ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติของครูในการสอนเพศศึกษา เพื่อทราบความคิดเห็นและทัศนคติในเรื่องเพศของครูในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า ครูมีเจตคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยที่ครูเพศชายเห็นด้วย ร้อยละ 58.6 ครูหญิงเห็นด้วย ร้อยละ 58.4

สารภี สุทธิเสวีวันต์ (สารภี สุทธิเสวีวันต์ 2509 : 76) ได้ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติและความสนใจของครูและผู้บริหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. ทัศนคติในลักษณะและขอบเขตของความรู้เรื่องเพศ ได้รับการสนับสนุนจากครู ร้อยละ 85 จากผู้บริหารร้อยละ 93
2. การสอนเรื่องอวัยวะเพศ ได้รับการสนับสนุนจากครูร้อยละ 100 จากผู้บริหาร ร้อยละ 84
3. การสอนเรื่องการควบคุมอารมณ์ทางเพศ ครูให้การสนับสนุนร้อยละ 85 ผู้บริหารให้การสนับสนุนร้อยละ 85
4. คุณสมบัติของครูผู้สอนเพศศึกษา ครูเห็นด้วยร้อยละ 97 ผู้ปกครองเห็นด้วยร้อยละ 98
5. วิธีการสอนเพศศึกษาครูเห็นด้วยร้อยละ 92
6. เรื่องการแนะนำแนวครูเห็นด้วยร้อยละ 86
7. เรื่องความสำคัญของบิดามารดาในการสอนเพศศึกษาครูเห็นด้วยร้อยละ 100
8. เรื่องแผนการสอนเพศศึกษาผู้บริหารเห็นด้วยร้อยละ 89

นิยม ฉิมตระกูล (นิยม ฉิมตระกูล 2518 : 80 - 83) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในส่วกลางที่มีต่อการสอนเพศศึกษา โดยสุ่มตัวอย่างในโรงเรียนสาธิต จากการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในโรงเรียนสาธิต เห็นด้วยต่อการจัดสอนเพศศึกษา
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการสอนเพศศึกษาต่างกัน โดยที่นักเรียนชายมีทัศนคติต่อการสอนเพศศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง

สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย (ถวัลย์ รักศีล 2520 อ้างอิงมาจากสมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย 2526 : 18) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของครูโรงเรียนราษฎร์ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการนำเพศศึกษามาสอนในโรงเรียน จากผลการ

วิจัยพบว่าครูมีทัศนคติสนับสนุนการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และพบว่าผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานครสนับสนุนให้มีการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

วาสนา ศิลากร (วาสนา ศิลากร 2520 : 79) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในจังหวัดลำปางที่มีต่อการสอนเพศศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนยังมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษายังไม่ดีพอ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษา นักเรียนชายมีทัศนคติต่อการจัดสอนเพศศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง บิดามารดาของนักเรียนที่มีอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่อยู่ในชุมชนที่ก่อให้เกิดปัญหาทางเพศ มีทัศนคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนที่ไม่ได้อยู่ในชุมชนที่จะเกิดปัญหาทางเพศ

กัลยา นาคเพ็ชร (กัลยา นาคเพ็ชร 2521 : 38) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียนที่ตำบลค้างพูล อำเภอนนไทย จังหวัดนครราชสีมา พบว่าระดับการศึกษาของบิดามารดาที่ต่างกันมีผลทำให้เกิดเจตคติต่อประเพณีและความเชื่อในการบริโภคที่แตกต่างกัน

จินตนา ธัญธนกุล (จินตนา ธัญธนกุล 2523 : 50) ได้ทำการศึกษาเจตคติของนักศึกษาคณะที่มีต่อความรู้เกี่ยวกับประชากรศึกษา จากการศึกษพบว่า กลุ่มนักศึกษาคณะ กศ.บ. ที่มีอายุสูงมีเจตคติเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวสูงกว่านักศึกษาคณะ กศ.บ. ที่มีอายุต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เจตคติเกี่ยวกับประชากรศึกษากับการวางแผนครอบครัวรวมกัน นักศึกษาคณะ กศ.บ. ที่มีอายุต่ำมีเจตคติสูงกว่านักศึกษาคณะที่มีอายุสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิจิต ธาตุเพ็ชร (วิจิต ธาตุเพ็ชร 2524 : 37 - 38) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านสุขภาพของนักเรียนไทยพุทธกับนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 2 พบว่าความรู้ทางสุขภาพของนักเรียนไทยพุทธและนักเรียนไทยมุสลิมแตกต่างกัน นักเรียนไทยพุทธมีเจตคติไปทางบวกมากกว่านักเรียนไทยมุสลิม

จารุวรรณ เหมธร (จารุวรรณ เหมธร 2522 : 102 - 103) ได้ศึกษาเปรียบเทียบภาวะเจริญพันธุ์ของสตรีไทยพุทธกับสตรีไทยมุสลิม ในเขตอำเภอจะนะจังหวัดสงขลา พบว่า สตรีไทยมุสลิมมีการวางแผนครอบครัวน้อยกว่าสตรีไทยที่นับถือศาสนาพุทธ

อรุณ ปาละโค (อรุณ ปาละโค 2527 : 51 - 54) ได้ทำการศึกษาเรื่อง เจตคติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า ในจังหวัดขอนแก่น และมหาสารคาม จากผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้ามีเจตคติในเรื่องเพศอยู่ในระดับกลางและจากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่า นักเรียนหญิงมีเจตคติไปในทางนิมานมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 79.929$) และนักเรียนที่มีภูมิลำเนาในเมืองมีเจตคติในเรื่องเพศไปในทางนิมานมากกว่านักเรียนที่มีภูมิลำเนานอกเมือง

ผกาพันธ์ ชนะภัย (ผกาพันธ์ ชนะภัย 2528 : 58 - 61) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเจตคติทางเพศของนักเรียนหญิงในโรงเรียนสตรีกับโรงเรียนสหศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงในโรงเรียนสตรีและโรงเรียนสหศึกษามีเจตคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

ข. งานวิจัยในต่างประเทศ

โกลด์เซน ค.ศ. 1960 โกลด์เซน (Goldsen. 1960 : 24) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติในเรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยคอร์แนล จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาทั้งสองเพศเห็นความสำคัญของการมีนัยกับเพื่อนต่างเพศ เพื่อจะได้รู้จักคนที่ตนจะเลือก เป็นคู่ครองได้ดีขึ้น

จอห์น และชูท (John and Shult. 1960 : 64 - 67) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติของผู้บริหารที่มีต่อการจัดสอนเพศศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารชายหญิง จำนวน 1,500 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารร้อยละ 90 เห็นด้วยว่าควรจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียนและมีข้อเสนอแนะว่าไม่ควรสอนในเรื่องการสืบพันธุ์ และควรสอนในเรื่องต่าง ๆ ที่จะทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในเรื่องเพศ ในการสอนควรคำนึงถึงเรื่องศีลธรรมอันดีด้วย

เกอร์นีย์ (Gurny. 1970 : 1197 - B) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การยอมรับการจัดสอนเพศศึกษา โดยวิธีสัมภาคณ์ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ 6 อาชีพด้วยกันคือ แพทย์ นักการศึกษาสาขาประถมศึกษา นักการศึกษาสาขามัธยมศึกษา นักสังคมสงเคราะห์ เสมียนพนักงาน และกฎหมาย จากการศึกษาพบว่า ทุกอาชีพมีความเห็นว่าโรงเรียนควรมีหน้าที่รับผิดชอบในการสอนเพศศึกษา และเริ่มสอนนักเรียนตั้งแต่เกรด 1 เป็นต้นไป

คิลเมอร์ ปอมเปียน (Pompian. 1970 : 7711 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ความรู้และเจตคติของนักเรียนเกรด 6 ผู้ปกครองและครูเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาใน โรงเรียน จุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ในโครงการเพศศึกษาใน โรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้แบบสอบถามก่อนที่จะให้ความรู้ในโครงการ และทดสอบอีกครั้งหลังจาก ที่นักเรียนได้เรียนตามโครงการไปแล้วสามปี จากผลการศึกษาพบว่า ในตอนแรกนักเรียนมีความรู้ ไม่ค่อยถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา แต่ภายหลังที่ได้เรียนเพศศึกษาไปแล้ว นักเรียนมีความรู้กว้างขวางขึ้น นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อโครงการ นักเรียนชายมีลักษณะที่เปิดเผยในการหาความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา มากกว่านักเรียนหญิง นักเรียนส่วนมากต้องการเรียนโดยแยกตามเพศของนักเรียน และไม่ต้องการใช้ ผู้ปกครองเข้าเยี่ยมชั้นเรียน ผู้ปกครองต้องการให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและมีความเห็นว่า โรงเรียนเป็นสถานที่ที่ดีที่สุดในการที่จะให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่เด็ก

โลวริง (Lowing. 1972 : 6683 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการและ ความสนใจในเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนเกรด 9 จุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับความต้องการและความสนใจในวิชาเพศศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบิดา มารดา แพทย์ เสมิย่น ครูใหญ่ ครูสอนสุขศึกษา ผู้ให้คำปรึกษา และนักเรียนเกรด 9 ผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนมีความสนใจปัญหาการมีโรคสูงที่สุด และมีความสนใจในเรื่องการนัดเพื่อน ต่างเพศน้อยที่สุด
2. นักเรียนสนใจปัญหาเรื่องเพศในสังคม และการศึกษาในเรื่องเพศมากกว่าผู้ใหญ่
3. ผู้ใหญ่สนใจปัญหาของเด็กวัยรุ่น การเตรียมตัวเพื่อการแต่งงาน และพฤติกรรมทาง เพศมากกว่าเด็กนักเรียน
4. นักเรียนที่ยังไม่มีความรู้เรื่องเพศ จะสนใจที่จะเรียนรู้เรื่องเพศในโรงเรียนมากกว่า นอกโรงเรียน
5. เนื้อหาที่นักเรียนสนใจและต้องการมีความคล้ายคลึงกับเนื้อหาที่โรงเรียนจัดสอน
6. โดยทั่วไปความคิดเห็นเรื่องการสอนเพศศึกษาของนักเรียน สอดคล้องกับความคิดเห็น ของบิดามารดามากที่สุด ครูผู้สอนสุขศึกษามีความเห็นกับผู้ให้คำปรึกษาน้อยที่สุด และนอกจากนั้นพบว่า ผู้ให้คำปรึกษามีความเห็นที่ไม่สอดคล้องกับกลุ่มใด ๆ เลย

7. การสอนเพศศึกษาในบางเรื่องควรเรียนรวมกันทั้งสองเพศ แต่ในบางเรื่องควรแยกกันเรียน

วอเรน (Warren. 1973 : 588) ได้ทำการวิจัยแหล่งที่มาของความรู้เรื่องเพศและความรู้ที่ถูกต้อง กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยนอร์ทโคโรไลนา (North Carolina) ผลจากการศึกษาพบว่า เด็กส่วนใหญ่ไม่ได้คิดว่าโรงเรียนเป็นแหล่งที่สำคัญในการให้ความรู้เรื่องเพศ มีข้อที่น่าสังเกตอย่างหนึ่งคือ นิสิตที่ตอบว่าโรงเรียนเป็นแหล่งที่สำคัญในการให้ความรู้เรื่องเพศ จะมีความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้องมากกว่านิสิตที่ตอบว่าแหล่งความรู้เรื่องเพศที่สำคัญคือบิดามารดาและเพื่อน และมีร้อยละ 20 ของนิสิตที่ตอบว่าแหล่งความรู้เรื่องเพศที่สำคัญมาจากเพื่อน

วูดี้ (Woody. 1973 : 73) ได้สำรวจเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในปัจจุบัน สรุปได้ว่ามีเจตคติเบื้องต้น 7 ประการ ซึ่งมีความสำคัญต่อเพศศึกษา ได้แก่

1. อวัยวะเพศและหน้าที่ของมัน ไม่ใช่เรื่องน่ารังเกียจที่จะกล่าวถึง
2. เพศศึกษาเป็นขบวนการที่ต่อเนื่อง เด็กควรจะต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับอวัยวะเพศ การสืบพันธุ์และกิจกรรมทางเพศต่าง ๆ การคุมกำเนิด ความรู้เรื่องกามโรค องค์กรประกอบทางจิตวิทยาอันเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

3. การมีความเข้าใจเรื่องเพศของเด็กจะต้องเป็นไปตามเพศที่กำหนดมาแล้วตั้งแต่เกิด ซึ่งแสดงให้เห็นชัดทางด้านร่างกาย

4. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการแสดงออกที่เป็นปกติ
5. ประโยชน์และโทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ควรคำนึงพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ตลอดจนเรื่องศีลธรรมจรรยา สิ่งแวดล้อมและค่านิยมของแต่ละบุคคล

6. เด็กวัยรุ่นควรมีความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด
7. การเปิดเผยและการบอกเล่าที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างยิ่งในการเสริมสร้างหรืออ้าวงไว้ซึ่งความสัมพันธ์ และเรียนรู้การมีความสัมพันธ์ในฐานะที่มีความรับผิดชอบต่อกัน

ในปี ค.ศ. 1976 เดอร์ท และแคสเซล (Dreth and Casel. 1976 : 594 - 596) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้วิชาเพศมนุษย์ (Human Sexuality) เพื่อต้องการทราบว่ามียุทธวิธีที่ทำให้เจตคติของนิสิตชายหญิงแตกต่างกันหรือไม่ มีกลุ่มตัวอย่าง 197 คน เป็นนิสิตชาย 121 คน นิสิตหญิง 76 คน โดยใช้แบบสำรวจเจตติก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการศึกษาพบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิง

มีเจตคติแตกต่างกันในหลายเรื่อง ที่สำคัญที่สุดได้แก่ เรื่องอวัยวะในส่วนที่แสดงความแตกต่างในการเป็นเพศชายเพศหญิง เพศชายเปลี่ยนเจตคติในเรื่องรักร่วมเพศว่า เป็นเรื่องของความพึงพอใจมากกว่าเป็นเรื่องของความผิดปกติทางเพศ ผู้หญิงเปลี่ยนเจตคติในเรื่องที่ว่า ศาสนาเป็นเครื่องเหนี่ยวรั้งในเรื่องเพศของบุคคลในสังคมปัจจุบัน นอกจากนี้ นิสิตชายและนิสิตหญิงมีความคิดว่าการกิจกรรมทางเพศที่ผู้ใหญ่พอใจไม่ว่าจะเป็นส่วนบุคคลหรือของกลุ่มก็ตาม เป็นสิ่งที่ไม่ผิดกฎหมายและได้รับการยอมรับถ้าไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

แมคแนบ (Macnab. 1976 : 537 - 539) ได้ศึกษาเจตคติในเรื่องเพศของพ่อแม่ว่ามีอิทธิพลต่อเจตคติในเรื่องเพศของลูกหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยเซาท์เทอน อิลลินอยส์ (Southern Illinois) จำนวน 177 คน เป็นชาย 91 คน เป็นหญิง 86 คน และพ่อแม่ของนิสิตเหล่านั้น จากการศึกษาค้นคว้า เจตคติในเรื่องเพศของพ่อแม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติในเรื่องเพศของลูก แสดงว่าเจตคติของพ่อแม่มีอิทธิพลต่อเจตคติในเรื่องเพศของลูก

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ผู้ปกครองเพศชายมีเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้านดีกว่าผู้ปกครองเพศหญิง
2. ผู้ปกครองที่มีศาสนาต่างกันมีเจตคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านต่างกัน
3. ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านต่างกัน
4. ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านต่างกัน
5. ผู้ปกครองที่มีกลุ่มอายุต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2530 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบึงกาฬ ซึ่งหาได้จากการสำรวจจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 4,069 คน ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรในแต่ละอำเภอ

อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)
อำเภอเมือง	1,222
อำเภอลาดหลุมแก้ว	235
อำเภอสามโคก	302
อำเภอคลองหลวง	502
อำเภอัญบุรี	1,405
อำเภอลำลูกกา	349
อำเภอหนองเสือ	126
รวม	4,069

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 543 คน ซึ่งหาได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้น (Multistage Random Sampling) มีขั้นตอนในการสุ่ม ดังนี้

1. สักรวรายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดบึงกาฬ หลังจากนั้นสุ่มมาอำเภอละ 1 โรงเรียน

2. สํารวจจํานวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนที่สุ่มได้ เพื่อหาจํานวนผู้ปกครองนักเรียน โดยนักเรียน 1 คนจะเลือกผู้ปกครองเป็นกลุ่มตัวอย่าง 1 คน และเลือกผู้ปกครองเพศชายเพศหญิงจํานวนเท่า ๆ กัน ซึ่งมีจํานวน 25% ของจํานวนนักเรียนในแต่ละโรงเรียน (จุมพลสวัสดิยากร 2520 : 179) ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 จํานวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างในแต่ละอำเภอ

อำเภอ	จํานวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
		ชาย	หญิง	
อำเภอเมือง	444	56	55	111
อำเภอคลองหลวง	404	51	50	101
อำเภอธัญบุรี	492	62	61	123
อำเภอลาดหลุมแก้ว	235	30	29	59
อำเภอลำลูกกา	276	35	34	69
อำเภอสามโคก	201	25	25	50
อำเภอหนองเสือ	126	16	16	32
รวม	1,178	275	270	545

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

1. การสร้างเครื่องมือ

1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้านและการสอนเพศศึกษาที่บ้าน รวมทั้งได้ศึกษาหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติ

1.2 แบ่งหัวข้อที่ต้องการศึกษาเป็นประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ซึ่งประกอบด้วย ความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา เนื้อหาที่จะสอนเกี่ยวกับเพศศึกษา ผู้สอนเพศศึกษา วิธีการสอนเพศศึกษา เจตคติในเรื่องเพศ

1.3 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติในประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการ

2. ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสำรวจข้อมูลส่วนตัวของผู้ปกครอง ซึ่งมีรายละเอียดที่ต้องการคือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา และอาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามวัดเจตคติในเชิงนิมมาน และเชิงนิเสธ เมื่อผู้ตอบอ่านข้อความนั้น ๆ แล้วพิจารณาเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นอยู่ในระดับใด โดยให้เลือกตอบในช่องใดช่องหนึ่งในแต่ละข้อดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เมื่อเห็นด้วยกับข้อความนั้นอย่างมาก
เห็นด้วย	เมื่อเห็นด้วยกับข้อความนั้นพอประมาณ
ไม่เห็นด้วย	เมื่อไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นพอประมาณ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เมื่อไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นอย่างมาก

3. เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีข้อความสองลักษณะคือ ข้อความที่แสดงว่าบุคคลนั้นมีเจตคติเชิงนิมมานกับข้อความที่แสดงว่าบุคคลนั้นมีเจตคติเชิงนิเสธ ซึ่งมีเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนดังนี้

3.1 เมื่อเป็นข้อความเชิงนิมมาน ถ้าตอบว่า

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

3.2 เมื่อเป็นข้อความเชิงนิเสธ ถ้าตอบว่า

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	4	คะแนน

4. การกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ในการพิจารณาคำความสำคัญของแบบสอบถาม วัดเจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้าน กำหนดดังนี้

- 4.1 ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.49 หมายถึง ผู้ปกครองมีเจตคติที่ไม่ดีอย่างมาก
- 4.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 - 2.49 หมายถึง ผู้ปกครองมีเจตคติที่ไม่ดี
- 4.3 ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 - 3.49 หมายถึง ผู้ปกครองมีเจตคติที่ดี
- 4.4 ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 - 4.00 หมายถึง ผู้ปกครองมีเจตคติที่ดีอย่างมาก

(Best. 1959 : 159)

5. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

5.1 การหาความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านพิจารณา เพื่อตรวจดูความถูกต้องเหมาะสม ว่าสามารถวัดได้ตรงกับประเด็นที่ต้องการจะวัดหรือไม่ และกำหนดลักษณะข้อความนั้น ๆ ว่าเป็นเชิงนิมาน หรือเชิงนิเสธ จะถือเป็นเกณฑ์ในการให้คะแนนต่อไป

5.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งไม่ได้ใช้ในการศึกษา จำนวน 50 คน เพื่อหาคำความเชื่อมั่น แล้วนำมาปรับปรุงเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพสูงไปใช้ในการเก็บข้อมูล

ตัวอย่าง ข้อคำถามในแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	ในสมัยปัจจุบันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ใช่เรื่อง เสียหาย				
2.	การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นเรื่อง ปกติของคนทั่วไป				
3.	การให้เด็กได้รับความรู้เรื่องเพศในระดับ อายุที่เหมาะสม จะทำให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ				
4.	การเลี้ยงสัตว์ไว้ที่บ้าน เช่น สุนัข แมว เบ็ด ไก่ เป็นวิธีการที่ดีอย่างหนึ่งใน การสอนเพศศึกษาแก่เด็ก ๆ ที่บ้าน				

การรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความ
อนุเคราะห์ในการสำรวจรายชื่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ฝากแบบสอบถามนักเรียนไปถึงผู้ปกครอง และนัดหมายวันเวลามารับข้อมูลกลับคืน
3. เลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยแยกตามตัวแปร
ที่ต้องการจะศึกษา
4. นำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย คำนวณจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{n} \quad (\text{กัญจนา ลินทรทัศนศิริกุล 2524 : 100})$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณจากสูตร

$$S = \sqrt{\frac{n\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{n(n-1)}} \quad (\text{ชูศรี วงศ์รัตน์ 2527 : 74})$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\Sigma X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา

(α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) คำนวณจากสูตร

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left(1 - \frac{S_i^2}{S_t^2} \right) \quad (\text{Cronbach. 1970 : 161})$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 K แทน จำนวนข้อในแบบสอบถาม
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถาม
 S_i^2 แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

4. การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 คำนวณจากสูตร

$$Z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} \quad (\text{ชูศรี วงศ์รัตนะ 2527 : 176})$$

เมื่อ Z แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน Z - distribution

\bar{X}_1, \bar{X}_2 แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

S_1^2, S_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

n_1, n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

5. การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2, 3, 4 และ 5 ใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 1 ตัวประกอบ (one - way analysis of variance) คำนวณจากสูตร

$$F = \frac{MS_B}{MS_W} \quad (\text{Lindquist. 1956 : 63})$$

เมื่อ F แทน ค่าที่พิจารณาใน F - distribution

MS_B แทน ค่า Mean Square ระหว่างกลุ่ม

MS_W แทน ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

ถ้าพบว่าผลการทดสอบมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญจะทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ นิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls Methods) โดยคำนวณจากสูตร

$$q \cdot \frac{MS_W}{\sqrt{n}} \quad (\text{Winer. 1971 : 210 - 218})$$

เมื่อ	q	แทน q - Statistic ที่ได้จากราย
	MS_W	แทน ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม
	\tilde{n}	แทน จำนวนคะแนนในกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เท่ากัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย
S	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S	แทน ความแปรปรวน
Z	แทน ค่าสถิติที่พิจารณาใน Z - distribution
F	แทน ค่าสถิติที่พิจารณาใน F - distribution
SS	แทน Sum of Square
MS	แทน Mean Square
df	แทน Degree of Freedom

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนคือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการแจกแจงความถี่คิดเป็นร้อยละและนำมาทำเสนอเป็นตาราง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านโดย

2.1 หาค่าสถิติพื้นฐานของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาทั่วไปว่ามีเจตคติเป็นอย่างไร

2.2 ทดสอบความแตกต่างของเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาระหว่างผู้ปกครองเพศชายและเพศหญิง

2.3 เปรียบเทียบเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาระหว่างผู้ปกครองที่มีระดับอายุต่างกัน

2.4 เปรียบเทียบเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

2.5 เปรียบเทียบเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านระหว่างผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน

2.6 เปรียบเทียบเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านระหว่างผู้ปกครองที่มีศาสนาต่างกัน

2.7 วิเคราะห์เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการสอนเพศศึกษาที่บ้านในประเด็นต่าง ๆ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการวิเคราะห์รายละเอียดตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง ดังแสดงไว้ในตาราง 2 - 6 ดังต่อไปนี้

ตาราง 3 กลุ่มตัวอย่างตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	275	50.5
หญิง	270	49.5
รวม	545	100.0

จากตาราง 3 แสดงว่าจำนวนผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ เป็นผู้ปกครองเพศชายร้อยละ 50.0 ผู้ปกครองเพศหญิงร้อยละ 49.5

ตาราง 4 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป	52	9.5
31 - 40 ปี	184	33.8
41 - 50 ปี	216	39.6
51 - 60 ปี	73	13.4
61 ปีขึ้นไป	20	3.7
รวม	545	100.0

จากตาราง 4 แสดงว่าผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 39.6 รองลงมาเป็นผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปีจำนวนร้อยละ 33.8 ผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 51 - 61 ปีจำนวนร้อยละ 13.4 ส่วนผู้ประกอบการที่มีอายุต่ำกว่า 31 ปีจำนวนร้อยละ 9.5 และผู้ประกอบการที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 3.7

ตาราง 5 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษา	45	8.3
ประถมศึกษา	321	58.9
มัธยมศึกษา	127	23.3
อนุปริญญา	25	4.6
ปริญญา	27	5.0
รวม	545	100.0

จากตาราง 5 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนมากที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนร้อยละ 58.9 รองลงมาเป็นผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัศึกษาร้อยละ 23.3 ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษามีร้อยละ 8.3 ส่วนผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีร้อยละ 5.0 และผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่ามีน้อยที่สุดซึ่งมีร้อยละ 4.6

ตาราง 6 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพของผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ/ลูกจ้างรัฐบาล หรือ รัฐวิสาหกิจ	97	17.8
เกษตรกรกรรม	151	27.7
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	95	17.4
รับจ้างทั่วไป	164	30.1
อื่น ๆ	38	7.0
รวม	545	100.0

จากตาราง 5 แสดงว่าผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ 30.1 รองลงมามีอาชีพเกษตรกรกรรมจำนวนร้อยละ 27.7 ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/ลูกจ้างรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจจำนวนร้อยละ 17.8 ส่วนผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายและประกอบธุรกิจส่วนตัวมีจำนวนร้อยละ 17.4 ส่วนผู้ปกครองที่มีอาชีพอื่น ๆ มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 7.0

ตาราง 7 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามศาสนา

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	471	86.4
คริสต์	27	5.0
อิสลาม	47	8.6
รวม	545	100.0

จากตาราง 7 แสดงว่าผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนับถือศาสนาพุทธมากที่สุดมีจำนวนร้อยละ 86.4 รองลงมานับถือศาสนาอิสลามมีจำนวนร้อยละ 8.6 และผู้ปกครองที่นับถือศาสนาคริสต์มีจำนวนน้อยที่สุดมีจำนวนร้อยละ 5.0

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน

2.1 หาค่าสถิติพื้นฐานคะแนนเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน

ตาราง 8 ค่าสถิติพื้นฐานของเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีการสอนเพศศึกษาที่บ้าน

ตัวแปร	N	\bar{X}	S
เจตคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน	545	3.015	0.304

จากตาราง 8 แสดงว่าเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาโดยทั่วไปมีคะแนนเฉลี่ย 3.015 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.304 ซึ่งพบว่าผู้ปกครองมีเจตคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ($\bar{X} = 2.50 - 3.49$)

2.2 ทดสอบความแตกต่างเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านระหว่างผู้ปกครองเพศชายและเพศหญิง

ตาราง 9 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน

เพศ	N	\bar{X}	S^2	Z
ชาย	275	2.8619	0.0524	- 0.3482
หญิง	270	2.8704	0.0504	

จากตาราง 9 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนเพศชายและผู้ปกครองเพศหญิงมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

ตาราง 10 เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามอายุ

อายุของผู้ปกครอง	N	เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอน เพศศึกษาที่บ้าน	
		\bar{X}	S
ตั้งแต่ 30 ปีลงไป	52	3.1026	0.3224
31 - 40 ปี	184	3.1200	0.3391
41 - 50 ปี	216	3.0968	0.3631
51 - 60 ปี	73	3.0639	0.3553
ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป	20	3.0500	0.3996

จากตาราง 10 แสดงว่าผู้ปกครองซึ่งจำแนกตามกลุ่มอายุต่าง ๆ มีเจตคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านทุกกลุ่มอายุ ($\bar{X} = 2.50 - 3.49$) เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยแล้วพบว่าผู้ปกครองที่มีอายุ 31 - 40 ปี มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.129$, $S = 0.2359$) รองลงมาคือผู้ปกครองที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีลงไปมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.1026$, $S = 0.224$) ส่วนผู้ปกครองที่มีอายุ 41 - 50 ปี มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.0968$, $S = 0.3631$) ส่วนผู้ปกครองที่มีอายุ 51 - 60 ปี มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ($\bar{X} = 3.0639$, $S = 0.3553$) และผู้ปกครองที่มีอายุสูงกว่า 60 ปีมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ($\bar{X} = 3.0500$, $S = 0.3996$) ตามลำดับ แล้วยนำมาวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านดังปรากฏในตาราง 10

ตาราง 11 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการสอน
เพศศึกษาที่บ้าน

แหล่งที่มาของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	0.966	0.242	0.4679
ภายในกลุ่ม	540	27.8751	0.0514	
รวม	544	27.9717		

จากตาราง 11 แสดงว่าผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน
ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

ตาราง 12 เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน

พฤติกรรมการศึกษาของผู้ปกครอง	N	เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน	
		\bar{X}	S
ต่ำกว่าประถมศึกษา	45	2.7735	0.1906
ประถมศึกษา	321	2.8745	0.2344
มัธยมศึกษา	127	2.8390	0.1999
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	25	2.9389	0.2442
ปริญญา	27	0.9797	0.2301

จากตาราง 12 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกระดับการศึกษา มีเจตคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ($\bar{X} = 2.50 - 3.49$) เมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยแล้วพบว่า คะแนนเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญา ($\bar{X} = 2.9797$, $S = 0.2301$) รองลงมาคือผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 2.938$, $S = 0.2442$) ผู้ปกครองที่มีการศึกษาประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยรองลงมา ($\bar{X} = 2.8745$, $S = 0.2344$) ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับมัศึกษามีคะแนนเฉลี่ยรองลงมา ($\bar{X} = 2.8390$, $S = 0.2442$) ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษามีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.7735$, $S = 0.1906$) ตามลำดับ แล้วนำมาวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ดังปรากฏในตาราง 13

ตาราง 13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	0.9827	0.457	4.9155*
ภายในกลุ่ม	540	26,9890	0.0500	
รวม	544			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (4.9155) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านต่างกันคู่ใดคู่หนึ่งหรือมากกว่า 1 คู่ จึงนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในรายคู่ต่อไป โดยใช้วิธีของ Newman Kuels ดังแสดงในตาราง 13

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเจตคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านของผู้ปกครอง
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่าประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ประถมศึกษา	อนุปริญญา	ปริญญา
		2.735	2.8390	2.8745	2.9389	2.9797
ต่ำกว่าประถมศึกษา	2.7355		0.0655	0.101	0.1654*	0.2062*
มัธยมศึกษา	2.8390		-	0.355	0.0999	0.1407*
ประถมศึกษา	2.8745			-	0.0644	0.1052
อนุปริญญา	2.9389				-	0.0408
ปริญญา						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

r	2	3	4	5
g .95 (r, 540)	2.81	3.34	3.65	3.88
g .95 (r, 540)	0.93	0.11	0.12	0.13

จากตาราง 14 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่า
ประถมศึกษา มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกับผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญา ผู้ปกครอง
ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านต่างกับผู้ปกครองที่มีการศึกษา
ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญา มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษา
ที่บ้านต่างกับผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ตาราง 15 เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน
จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	N	เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน	
		\bar{X}	S
รับราชการ/ลูกจ้างรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ	97	2.8965	0.2169
เกษตรกรกรรม	151	2.8586	0.2212
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	195	2.8749	0.2500
รับจ้างทั่วไป	164	2.8445	0.2176
อื่น ๆ	38	2.8919	0.2506

จากตาราง 15 แสดงว่าผู้ปกครองทุกอาชีพมีเจตคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ($\bar{X} = 2.50 - 3.49$) เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/ลูกจ้างรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.8965$, $S = 0.2212$) รองลงมาคือผู้ปกครองที่มีอาชีพอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.8919$, $S = 0.2506$) ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีคะแนนเฉลี่ยรองลงมา ($\bar{X} = 2.8749$, $S = 0.2500$) ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรกรรมมีคะแนนเฉลี่ยรองลงมา ($\bar{X} = 2.8586$, $S = 0.2212$) ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.8445$, $S = 0.2176$) ตามลำดับ แล้วยังนำมาวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ดังปรากฏในตาราง 15

ตาราง 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการสอน
เพศศึกษาที่บ้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	0.2057	0.0514	1.0003
ภายในกลุ่ม	540	27.7659	0.0514	
รวม	544	27.9717		

จากตาราง 16 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีอาชีพต่างกันมีเจตคติ
ต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ตั้งไว้

ตาราง 17 เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน
จำแนกตามศาสนาของผู้ปกครอง

ศาสนา	N	เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอน เพศศึกษาที่บ้าน	
		\bar{X}	S
พุทธ	471	2.8717	0.0102
คริสต์	27	2.8051	0.0499
อิสลาม	47	2.8451	0.0367

จากตาราง 17 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่นับถือศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์
และศาสนาอิสลามมีเจตคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ($\bar{X} = 2.50 - 3.49$) เมื่อพิจารณาจาก
คะแนนเฉลี่ยพบว่า ผู้ปกครองที่นับถือศาสนาพุทธมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 2.8717$, $S = 0.0102$)
รองลงมาคือผู้ปกครองที่นับถือศาสนาอิสลาม ($\bar{X} = 2.8451$, $S = 0.0367$) และผู้ปกครองที่นับถือ

ศาสนาคริสต์มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.8053$, $S = 0.0499$) ตามลำดับ แล้วยนำมาวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ดังปรากฏผลในตาราง 18

ตาราง 18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน จำแนกตามศาสนาของผู้ปกครอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.1352	0.0676	1.3159
ภายในกลุ่ม	542	27.8365	0.0514	
รวม	544	27.9719		

จากตาราง 18 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีศาสนาต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านไม่ต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ตั้งไว้

2.3 วิเคราะห์เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านในประเด็นต่าง ๆ ดังเสนอในตาราง 19 - 24

ตาราง 19 เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในเรื่องความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษาที่บ้าน

ข้อ	ข้อความ	\bar{x}	s
1	เพื่อให้เด็กเกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศ	3.174	0.553
2	เพื่อสร้างความมั่นคงทางจิตใจในเรื่องพฤติกรรมทางเพศให้กับเด็ก ซึ่งจะทำให้เด็กได้รับความไว้วางใจจากผู้ใหญ่	3.031	0.651
3	เพื่อเป็นการตอบปัญหาความเป็นจริงเกี่ยวกับชีวิต เพื่อไม่ให้เด็กได้รับความรู้ที่ผิด ๆ จากแหล่งอื่น	3.156	0.701
4	เพื่อเป็นการเตรียมตัวเด็กให้พร้อมที่จะเผชิญความเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติที่จะเกิดขึ้นในวัยหนุ่มสาว	3.165	0.640
5	เพื่อสร้างความเป็นกันเองระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ ซึ่งจะทำให้เด็กกล้าที่จะบอกความจริงในเรื่องเพศที่เขาคิดและทำไป	2.974	0.694
6	เพื่อให้บิดามารดามีความภาคภูมิใจในการเตรียมอนาคตที่ดีให้กับเด็ก	3.182	0.652
7	เพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องและเหมาะสมกับเพศและวัย	3.1119	0.682
8	เพื่อให้เด็กมีความรัก มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น	3.242	0.575
9	เพื่อแก้ไขความเชื่อ และความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ	3.132	0.607
10	เพื่อลดปัญหาสังคมที่เป็นผลมาจากพฤติกรรมทางเพศ	3.163	0.684

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S
11	เพื่อให้เด็กมีความอยากลงมีเพศสัมพันธ์อย่างมั่นใจ	2.894	0.726
12	เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวได้ทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม		
	รวม	3.237	0.533

จากตาราง 19 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติที่ดีในเรื่องความมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อ 8 "เพื่อให้เด็กมีความรักมีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น" รองลงมาได้แก่ข้อ 1 "เพื่อให้เด็กมีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศ" ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ ข้อ 11 "เพื่อให้เด็กมีความอยากลงมีเพศสัมพันธ์อย่างมั่นใจ"

ตาราง 20 เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ต่อการสอนเพศศึกษาในเรื่องเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ควรสอนที่บ้าน

ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S
13	สอนให้เด็กรู้ว่าอวัยวะเพศไม่ใช่สิ่งที่น่ารังเกียจและมีความสำคัญ	2.983	0.614
14	สอนเกี่ยวกับธรรมชาติของการตั้งครรภ์ และการเลี้ยงดูเด็ก	2.960	0.726
15	สนับสนุนให้เด็กมีความภาคภูมิใจในเพศของตนเอง	3.037	0.660
16	ความรัก ความเข้าใจตนเองและผู้อื่น	3.183	0.558
17	การให้ความสำคัญของเพศชาย และเพศหญิงอย่างเท่าเทียมกัน	3.101	0.620
18	สร้างพื้นฐานการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นกับเด็ก	3.106	0.709
19	สนับสนุนให้เด็กได้เล่นร่วมกันทั้งสองเพศ เพื่อจะได้รู้ถึงความแตกต่างด้านร่างกาย และพัฒนาความรู้สึกที่ดีต่อเพศตรงข้าม	2.624	0.935

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S
20	ความรู้เกี่ยวกับการเจริญเติบโต การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และจิตใจเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น	3.101	0.658
21	ปลูกฝังความรับผิดชอบในเรื่องเพศทั้งต่อตนเองและผู้อื่น	2.919	0.713
22	ปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันและการแก้ไข	3.075	0.674
23	ความรู้เกี่ยวกับโรคทางเพศสัมพันธ์และการป้องกัน	3.149	0.674
24	ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด	2.960	0.761
25	พฤติกรรมทางเพศที่คนส่วนใหญ่ในสังคมประพฤติและปฏิบัติ	2.692	0.823
26	การคบเพื่อน และการวางตัวต่อเพื่อนต่างเพศ	3.026	0.712
27	ข้อยึดถือเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี ศีลธรรมจรรยา เกี่ยวกับเรื่องเพศของชายหญิง	3.318	0.703
28	ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริง และค่านิยมที่ควรยึดถือเกี่ยวกับเรื่องเพศ	3.972	0.684
29	การพัฒนาบุคลิกภาพ และพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับเพศ และวัย	3.092	0.684
30	การเลือกคู่ครองอย่างฉลาดและมีเหตุผล	3.206	0.719
31	การรักษาอนามัยทางเพศ	3.217	0.70
32	การแสดงออกในอารมณ์ทางเพศที่เหมาะสม	2.950	0.727
33	บทบาทและหน้าที่ของการเป็นพ่อแม่ที่ดีในอนาคต	2.950	0.801
	รวม	3.189	0.568

จากตาราง 20 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติที่ดีในเรื่องเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่สอนที่บ้าน ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อ 28 "ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริง และค่านิยมที่ควรยึดถือเกี่ยวกับเรื่องเพศ" รองลงมาได้แก่ ข้อ 27 "ข้อยึดถือเกี่ยวกับขนบธรรมเนียม

ประเพณีศีลธรรมจรรยาเกี่ยวกับเรื่องเพศของชายหญิง" ส่วนข้อที่มีคะแนนต่ำที่สุดได้แก่ ข้อ 26 "สนับสนุนให้เด็กได้เล่นร่วมกันทั้งสองเพศ เพื่อจะได้รู้ถึงความแตกต่างด้านร่างกายและพัฒนาความรู้สึกที่ดีต่อเพศตรงข้าม"

ตาราง 21 เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านในเรื่องผู้สอนเพศศึกษาที่บ้าน

ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S
34	พ่อควรเป็นผู้สอนเพศศึกษาที่บ้าน	2.580	0.888
35	แม่ควรเป็นผู้สอนเพศศึกษาที่บ้าน	2.774	0.852
36	ทุก ๆ คนในบ้านควรเป็นผู้สอนเพศศึกษาแก่เด็ก ๆ ที่บ้าน	2.473	0.903
37	ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในบางเรื่อง ผู้ปกครองอาจจะใช้สัตว์เลี้ยงที่บ้านเป็นตัวอย่าง เพื่อให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศได้ดีขึ้น	2.316	0.895
38	รายการทางวิทยุ โทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่เด็กได้	2.787	0.813
39	บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ควรเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องเพศ ด้วยการสร้างบรรยากาศแห่งความรัก ความอบอุ่น และความสามัคคีในบ้าน	3.004	0.860
40	การเลี้ยงสัตว์ไว้ที่บ้านเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ เพราะทำให้เด็กเห็นการสืบพันธุ์ของสัตว์และจดจำแบบอย่าง	2.528	0.813
41	เด็กสามารถเรียนรู้แบบอย่างพฤติกรรมทางเพศจากสัตว์โดยไม่ต้องสอนเพิ่มเติม	2.694	0.847
	รวม	2.609	0.587

จากตาราง 20 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติในเรื่องเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่สอนที่บ้าน ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อ 28 "ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริงและค่านิยมที่ควรยึดถือเกี่ยวกับเรื่องเพศ" รองลงมาได้แก่ ข้อ 27 "ข้อยึดถือเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีศีลธรรมจรรยาเกี่ยวกับเรื่องเพศของชายหญิง" ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ ข้อ 26 "สนับสนุนให้เด็กได้เล่นร่วมกันทั้งสองเพศ เพื่อจะให้ได้รู้ถึงความแตกต่างด้านร่างกายและพัฒนาความรู้สึกที่ดีต่อเพศตรงข้าม"

ตาราง 21 เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านในเรื่องผู้สอนเพศศึกษาที่บ้าน

ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S
34	พ่อควรเป็นผู้สอนเพศศึกษาที่บ้าน	2.580	0.888
35	แม่ควรเป็นผู้สอนเพศศึกษาที่บ้าน	2.774	0.852
36	ทุก ๆ คนในบ้านควรเป็นผู้สอนเพศศึกษาแก่เด็ก ๆ ที่บ้าน	2.473	0.903
37	ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในบางเรื่อง ผู้ปกครองอาจจะใช้สัตว์เลี้ยงที่บ้านเป็นตัวอย่าง เพื่อให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศได้ดีขึ้น	2.316	0.895
38	รายการทางวิทยุ โทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่เด็กได้	2.787	0.813
39	บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ควรเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องเพศด้วยการสร้างบรรยากาศแห่งความรัก ความอบอุ่น และความสามัคคีในบ้าน	3.004	0.860
40	การเลี้ยงสัตว์ไว้ที่บ้านเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ เพราะทำให้เด็กเห็นการสืบทอดพันธุ์ของสัตว์และจดจำแบบอย่าง	2.528	0.813

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S
41	เด็กสามารถเรียนรู้แบบอย่างพฤติกรรมทางเพศจากสัตว์โดยไม่ต้องสอนเพิ่มเติม	2.694	0.847
	รวม	2.609	0.587

จากตาราง 21 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติที่ดีในเรื่องผู้สอนเพศศึกษาที่บ้าน ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อ 29 "บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องเพศ ด้วยการสร้างบรรยากาศแห่งความรัก ความอบอุ่น และความสามัคคีในบ้าน" รองลงมาคือข้อที่ 38 "รายการทางวิทยุ โทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่เด็กได้" ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ ข้อที่ 37 "ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในบางเรื่อง ผู้ปกครองอาจจะใช้สัตว์เลี้ยงที่บ้านเป็นตัวอย่าง เพื่อให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาได้ดีขึ้น"

ตาราง 22 เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ในเรื่องวิธีการสอนเพศศึกษาที่บ้าน

ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S
42	ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับเพศและวัยของเด็ก	3.088	0.813
43	สอนให้ตรงกับความสนใจและความต้องการของเด็ก	3.884	0.709
44	ควรเริ่มสอนตั้งแต่เล็กและเป็นไปอย่างต่อเนื่อง	2.686	0.815
45	ควรให้เหมาะกับโอกาสด้วยบุคลิกภาพที่เหมาะสม	0.868	0.777
46	ควรหาหนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษาที่เหมาะสม เพื่อให้เด็กได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง	2.604	0.896

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S
47	ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในบางเรื่องควรพูดเป็นการส่วนตัว	2.813	0.828
48	สัมพันธภาพอันดีของพ่อแม่เป็นแบบอย่างที่ดีเกี่ยวกับเพศศึกษา ให้เด็กได้เรียนรู้	2.983	0.773
49	ควรฝึกให้เด็กได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เพื่อเบี่ยงเบน ความรู้สึกลงทางเพศให้แสดงออกในทางที่เหมาะสม	3.064	0.777
50	การพูดคุยอย่างเป็นกันเอง พูดกันด้วยเหตุด้วยผล	3.152	0.715
51	ควรได้นำปัญหาสังคมเกี่ยวกับเพศศึกษา จากรายการวิทยุ โทรทัศน์มาพูดคุยในครอบครัวเพื่อหาเหตุผลที่เกิดขึ้น	2.840	0.806
52	การดู การว่ากล่าว การห้ามเมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่ผู้ใหญ่คิดว่า ไม่เหมาะสม ไม่จำเป็นต้องให้เหตุผล	2.530	0.885
53	ควรเริ่มให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาเมื่อเด็กเกิดปัญหาขึ้นแล้ว	2.534	0.895
	รวม	2.930	0.586

จากตาราง 22 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติที่ดีในเรื่องวิธีการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อที่ 43 "ควรสอนให้ตรงกับความต้องการและความสนใจของเด็ก" รองลงมาคือข้อที่ 45 "ควรสอนให้เหมาะกับโอกาสด้วยบุคลิกภาพที่เหมาะสม" สำหรับข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ ข้อที่ 52 "การดู การว่ากล่าว การห้าม เมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่ผู้ใหญ่คิดว่าไม่เหมาะสม ไม่จำเป็นต้องให้เหตุผล"

ตาราง 23 เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน
ในเรื่องความร่วมมือกับชุมชนในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา

ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S
54.	ผู้ปกครองและครูควรได้ร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่เด็ก	2.923	0.787
55	สมาคมครูและผู้ปกครอง ควรได้ประชุมศึกษารื้อกัน เพื่อหาทางป้องกันและแก้ไข ไขปัญหาพฤติกรรมทางเพศของเด็ก ๆ	3.051	0.738
56	สื่อมวลชนควรมีความรับผิดชอบในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่เด็กและเยาวชนอย่างถูกต้องและเหมาะสม	3.004	0.755
57	สถานีอนามัยในท้องถิ่นควร เป็นแหล่งความรู้เกี่ยวกับกามโรคและการวางแผนครอบครัวแก่ผู้ปกครอง	3.189	0.701
58	ควรได้เชิญผู้เชี่ยวชาญกับเพศศึกษามา เสนอข้อคิดเห็นในการป้องกันแก้ไข และตอบปัญหาเกี่ยวกับเพศศึกษาทางสื่อมวลชนบ้าง	3.068	0.697
59	การสอนเพศศึกษาที่บ้านเป็นเรื่องภายในครอบครัว ไม่จำเป็นต้องให้บุคคลภายนอกมายุ่งเกี่ยว	2.229	0.743
60	การที่หลาย ๆ ฝ่ายมาร่วมกันในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่เด็ก ๆ จะทำให้เด็กเกิดความสับสน	2.404	0.766
	รวม	3.002	0.568

จากตาราง 23 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติที่ดีในเรื่องความร่วมมือกับชุมชนในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อที่ 57 "สถานีอนามัยในท้องถิ่นควร เป็นแหล่งความรู้เกี่ยวกับกามโรคและการวางแผนครอบครัวแก่ผู้ปกครอง" รองลงมาได้แก่ ข้อที่ 58 "ควรเชิญผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเพศศึกษามา เสนอข้อคิดเห็นในการป้องกัน

แก้ไข และตอบปัญหาเกี่ยวกับเพศศึกษาทางสื่อมวลชนบ้าง ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ ข้อที่ 59 "การสอนเพศศึกษาที่บ้านเป็นเรื่องภายในครอบครัว ไม่ควรให้บุคคลภายนอกมายุ่งเกี่ยว" ซึ่งแสดงว่าผู้ปกครองไม่เห็นด้วยที่จะให้บุคคลอื่นมาสอนเพศศึกษาแก่เด็ก ๆ ที่บ้าน

ตาราง 24 เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนที่บ้านในเรื่อง
เจตคติในเรื่องเพศ

ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S
61	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เรื่องปกติสำหรับผู้ชาย	2.411	0.876
62	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นสิ่งที่เสียหายมากสำหรับผู้หญิง	2.991	0.844
63	ชายหญิงไม่ควรทดลองมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน	2.883	0.982
64	ชายหญิงที่เป็นคนรักกันและมีโครงการที่จะแต่งงานกัน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่ใช่สิ่งที่เสียหาย	2.161	0.958
65	ชายหญิงที่เป็นคนรักกันควรทดลองอยู่ด้วยกันสักระยะหนึ่งเพื่อปรับตัวและเรียนรู้จิตใจของกันและกัน	2.659	0.969
66	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่ก่อผลเสียใด ๆ	2.888	0.875
67	ทั้งชายหญิงควรได้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่ถือว่าเป็นสิ่งเสียหาย	2.936	0.908
68	วัยรุ่นชายหญิงควรหาประสบการณ์ทางเพศจากการเรียนรู้ด้วยตัวเอง	2.778	0.976
69	พรหมจรรย์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับผู้หญิงควรแหวนไว้จนถึงวันแต่งงาน	2.782	1.044
70	ผู้ชายควรหาประสบการณ์ทางเพศด้วยการไปเที่ยวโสเภณี	2.703	1.061
71	ผู้ชายไม่ควรมีเพศสัมพันธ์อื่นที่ไม่ใช่ภรรยาของตน	2.892	0.997
72	ผู้หญิงไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่สามีของตน	3.084	0.912

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S
73	บุคคลที่มีพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างไปจากคนส่วนใหญ่ในสังคม ประพฤติกและปฏิบัติ เป็นสิ่งต้องได้รับการแก้ไข	2.919	0.881
74	การแต่งงานไม่ใช่สิ่งที่ควรมีถือเป็นการเริ่มต้นครอบครัวใหม่อีกต่อไป	2.481	0.901
75	การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศถือว่าเป็นเรื่องปกติเฉพาะบุคคล	2.528	0.840
76	พฤติกรรมทางเพศควรทำได้ตามความพอใจ ไม่จำเป็นต้องเหมือนกับ กับคนส่วนใหญ่ในสังคม	2.613	0.817
77	การอนุญาตให้มีการเผยแพร่ และแสดงออกเรื่องเพศได้อย่างเสรี แสดงถึงการมีอารยธรรมที่เจริญแล้ว	2.782	0.861
78	ผู้หญิงควรมีคนรักไว้หลาย ๆ คนในเวลาเดียวกันเพื่อจะได้มี โอกาสเลือกผู้ที่เหมาะสมมากที่สุด	2.683	0.910
79	ไม่ควรมีการตัดภาพและเสียงในภาพยนตร์หรือทีวีที่มีการแสดงบทรัก	2.637	0.901
80	การที่เด็ก ๆ อ่านหนังสือโป๊ หรือดูภาพยนตร์ที่แสดงการร่วมเพศ ถือว่าเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาที่ดี	2.789	0.942
81	การทำแท้งเป็นสิ่งที่ผิดศีลธรรมแต่ เป็นสิ่งที่ดีกว่าปล่อยให้เด็กเกิด มาแล้ว เป็นปัญหาต่อสังคม	2.477	0.935
82	การมีเพศสัมพันธ์ของชายหญิงในวัยที่เหมาะสม และถูกต้องตาม ประเพณีนิยม เป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ใช่สิ่งลามกหรือเป็นสิ่งที่ ที่น่ารังเกียจ	2.941	0.877
83	การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่สามีหรือภรรยาของตนเป็นสิ่ง ที่ผิดศีลธรรม และเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ	3.040	0.849
84	การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองในสถานที่ที่เหมาะสม ถือว่าเป็น การกระทำที่ปกติ	2.765	0.849

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	\bar{x}	s
85	เรื่องเพศเป็นสิ่งที่น่าอาย แม้จะใช้ภาษาที่สุภาพก็ไม่ควรนำมาพูดในที่สาธารณะ	2.196	0.829
86	ทั้งชายและหญิงไม่ควรสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	2.760	0.829
87	ผู้ที่สำเร็จความใคร่ตนเองถือว่าเป็นความผิดปกติทางจิตอย่างหนึ่ง	2.343	0.835
88	การทำความสะอาดอวัยวะเพศเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นเหมือนอวัยวะอื่น ๆ	2.961	0.868
89	การทำความสะอาดอวัยวะเพศเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ เป็นสิ่งลามก	2.589	0.981
90	การมีเพศสัมพันธ์กับคนที่สำส่อนทางเพศอาจทำให้เป็นกามโรค	2.947	0.968
91	การรักษาโรคที่ไม่ถูกต้อง หรือโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์เป็นการทำความเดือดร้อนแก่ตนเองและผู้อื่น	2.954	0.909
92	กามโรคไม่ใช่โรคร้ายแรงอะไร สามารถซื้อยามารักษาได้เอง	2.798	0.949
93	การไปรักษาโรคเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ที่สถานพยาบาลเป็นสิ่งที่น่าอายกว่าการไปรักษาโรคอื่น ๆ	2.760	0.975
	รวม	2.842	0.553

จากตาราง 24 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติที่ดีในเรื่องเจตคติในเรื่องเพศเชิงนิมานมาก ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อที่ 72 "ผู้หญิงไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่สามีของตน" รองลงมาได้แก่ ข้อที่ 83 "การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่สามีหรือภรรยาของตนเป็นสิ่งผิดศีลธรรม และเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ" ส่วนคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ ข้อ 64 "ชายหญิงที่เป็นคนรักกัน และมีโครงการที่จะแต่งงานกัน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่ใช่สิ่งที่เสียหาย" ซึ่งหมายความว่าผู้ปกครองมีความเห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของหนุ่มสาว"

สำหรับข้อที่ผู้ปกครองมีเจตคติที่ไม่เห็นด้วยได้แก่ ข้อที่ 36, 59, 60, 61, 64, 74, 81, 85 และ 87 ซึ่งแบ่งเป็น ข้อความทางบวก และข้อความทางลบ ข้อความทางบวกได้แก่ ข้อ 36 และ 81 ข้อความทางลบ ได้แก่ ข้อ 59, 60, 64, 74, 85 และ 87

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบเจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ระหว่างผู้ปกครองที่มี เพศ
กลุ่มอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และศาสนาที่ต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2530 รวมทั้งสิ้น 545 คน เป็นชาย 275 คน เป็นหญิง
270 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาใช้แบบสอบถามเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับการสอน
เพศศึกษาที่บ้าน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสำรวจข้อมูลส่วนตัวของผู้ปกครอง ข้อมูลที่ต้องการได้แก่ เพศ อายุ
ระดับการศึกษา อาชีพ และศาสนา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้านของผู้ปกครองนักเรียน
ซึ่งเป็นมาตราส่วนประเมินค่า แบ่งเป็น 4 ระดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา
จังหวัดปทุมธานี โดยแจกแจงความถี่คิดเป็นร้อยละ และเสนอเป็นตาราง

2. หาค่าสถิติพื้นฐาน เจตคติ เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้านของผู้ปกครองนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี
3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ Z - test
4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการ
วิเคราะห์ความแปรปรวน แบบมี 1 ตัวประกอบ (One Way Analysis of Variance)
5. เมื่อ F - test แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนน
เฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ q - statistic ตามวิธี Newman - Keuls Method

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามมี
เพศชายและเพศหญิงในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี
นับถือศาสนาพุทธ มีการศึกษาระดับประถมศึกษา และมีอาชีพรับจ้างทั่วไป

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี สรุปได้ดังนี้

1. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติที่เห็นด้วยต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน
2. ผู้ปกครองนักเรียนที่ระดับการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ
 - 2.1 ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาสูงกว่า
ผู้ปกครองที่มีการศึกษาค่ำกว่าระดับประถมศึกษา
 - 2.2 ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญา มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านสูงกว่า
ผู้ปกครองที่มีการศึกษาค่ำกว่าระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา
3. ผู้ปกครองที่มี เพศ กลุ่มอายุ อาชีพ และศาสนาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษา
ที่บ้านไม่แตกต่างกัน
4. ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านไม่แตกต่างกัน
5. ผู้ปกครองที่มีศาสนาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านไม่แตกต่างกัน

6. ผู้ปกครองมีเจตคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านทุกประเด็นที่ศึกษา มีในบางข้อที่ผู้ปกครองมีเจตคติที่ไม่เห็นด้วย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

6.1 ข้อความทางบวก

6.1.1 ข้อ 36 ทุก ๆ คนในบ้านควรเป็นผู้สอนเพศศึกษาแก่เด็ก

6.1.2 ข้อ 81 การทำแท้งเป็นการกระทำที่ผิดศีลธรรม แต่เป็นการที่ดีกว่าการปล่อยให้เด็กเกิดมาแล้ว เป็นปัญหาต่อสังคม

6.2 ข้อความทางลบ

6.2.1 ข้อ 59 การสอนเพศศึกษาที่บ้านเป็นเรื่องภายในครอบครัวไม่จำเป็นต้องให้บุคคลภายนอกมายุ่งเกี่ยว

6.2.2 ข้อ 60 การที่หลาย ๆ ฝ่ายมาร่วมกันในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาจะทำให้เด็กเกิดความสับสน

6.2.3 ข้อ 61 การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติสำหรับผู้ชาย

6.2.4 ข้อ 64 ชายหญิงที่มีโครงการที่จะแต่งงานกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่ใช่สิ่งที่เสียหาย

6.2.5 ข้อ 74 การแต่งงานไม่ใช่สิ่งที่ควรยึดถือในการเริ่มต้นครอบครัวใหม่อีกต่อไป

6.2.6 ข้อ 85 เรื่องเพศเป็นเรื่องที่น่ายอายแม้จะใช้ภาษาที่สุภาพแล้วก็ไม่ควรนำมาพูดในที่สาธารณะ

6.2.7 ข้อ 87 ผู้ที่สำเร็จความใคร่ตนเองถือว่าเป็นความผิดปกติทางจิตอย่างหนึ่ง

การอภิปรายผล

จากการได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามลำดับสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 "ผู้ปกครองเพศชายมีเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้านดีกว่าผู้ปกครองเพศหญิง" ผลการศึกษาปรากฏว่า ผู้ปกครองเพศชายและผู้ปกครองเพศหญิง มีเจตคติเกี่ยวกับการสอน

เพศศึกษาที่บ้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ นิยม ฉิมตระกูล (นิยม ฉิมตระกูล 2518 : 80 - 83) พิเชษฐ์ ศรีวรกุล (พิเชษฐ์ ศรีวรกุล 2518 : 76 - 78) วาสนา ศิลากร (วาสนา ศิลากร 2520 : 79) และของ อภรณ์ สุขวงศ์ (อภรณ์ สุขวงศ์ 2520 : 81) ซึ่งได้ทำการศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และพบว่านักเรียนชายมีเจตคติดีกว่านักเรียนหญิง แต่ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ สุชิน บัวงาม (สุชิน บัวงาม 2528 : 96) ที่ทำการศึกษเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อความรู้เรื่องเพศ ซึ่งพบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศไม่แตกต่างกัน นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรัตน์ เสวตนันท์ (อมรรัตน์ เสวตนันท์ 2529 : 43) ซึ่งทำการศึกษเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน และมีระดับใกล้เคียงกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชัย ผดุงรัตน์ (Pichai Padoongrut. 1980 : 14 - 15) ซึ่งได้ทำการศึกษาเจตคติในเรื่องเพศของนิสิตปริญญาปีสุดท้าย จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตชาย และนิสิตหญิงมีเจตคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน สาเหตุที่ผู้ปกครองเพศชาย และผู้ปกครองเพศหญิง มีเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้านไม่แตกต่างกันอาจเนื่องมาจาก

1. ปัจจุบันมีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษากันอย่างเปิดเผยและแพร่หลายมากกว่าในสมัยก่อน สังคมมีการตื่นตัวและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาอย่างกว้างขวางทางสื่อมวลชนต่าง ๆ เพศศึกษาจึงไม่ใช่สิ่งที่ต้องปกปิดตั้งที่เข้าใจกันแต่ก่อน ทำให้ผู้ปกครองทั้งเพศชายและเพศหญิงมีโอกาสได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาพอ ๆ กัน

2. เจตคติในเรื่องเพศ และพฤติกรรมทางเพศในสังคมปัจจุบันแตกต่างไปจากเดิมมาก ผู้ปกครองได้พบเห็นตัวอย่างและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาเพศศึกษา จึงเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาล่าช้า

จากเหตุผลดังกล่าว เป็นผลให้ ผู้ปกครองเพศชายและผู้ปกครองเพศหญิงมีเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้านไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 "ผู้ปกครองที่มีศาสนาต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านต่างกัน" ผลจากการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีศาสนาต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านไม่ต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน การวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ จารุวรรณ เหมธร

(จารุวรรณ เหมธร 2522 : 102 - 103) ซึ่งพบว่า สตรีไทยมุสลิม ที่อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา มีการวางแผนครอบครัว และตั้งใจไว้ในอนาคตว่าจะวางแผนครอบครัวน้อยกว่าสตรีไทยที่นับถือศาสนาพุทธ ไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ สมพงษ์ ชิวสันต์ (สมพงษ์ ชิวสันต์ 2513 : 26) ที่ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติและพฤติกรรมที่มีผลต่อภาวะเจริญพันธุ์ของสตรีไทยที่นับถือศาสนาพุทธกับสตรีไทยมุสลิม ผลการวิจัยพบว่า สตรีไทยมุสลิมมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการตั้งครรภ์น้อยกว่าสตรีไทยที่นับถือศาสนาพุทธ โดยสตรีไทยที่นับถือศาสนาพุทธรู้เรื่อง 48% สตรีไทยมุสลิมรู้เรื่อง 1.8% นอกจากนี้ยังขัดแย้งกับการวิจัยของ ศรีบังอร สุวรรณพานิช (ศรีบังอร สุวรรณพานิช 2530 : 70) ที่ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้กับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ที่มีต่อการวางแผนครอบครัว ซึ่งจากการศึกษาพบว่า อาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวแตกต่างกัน แต่ผลของการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ เมธี ปิณฑนนท์ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2526 : 96 - 98) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่ออาชีพครูของ ครูนักบวช ครูฆราวาส ที่นับถือศาสนาคริสต์ กับครูฆราวาสที่นับถือศาสนาพุทธ จากการศึกษาพบว่า ครูฆราวาสที่นับถือศาสนาคริสต์ ครูที่เป็นนักบวช และครูฆราวาสที่นับถือศาสนาพุทธ มีเจตคติต่ออาชีพครูไม่แตกต่างกัน และครูทั้งสามกลุ่มมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพครู เช่นเดียวกัน สาเหตุที่ผู้ปกครองนักเรียนที่มีศาสนาต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านไม่แตกต่างกันอาจเนื่องมาจาก

1. ผลจากการที่ประชาชนได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาทางสื่อมวลชน เพราะในปัจจุบันมีแหล่งเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาอย่างมากมาย ทำให้ผู้ปกครองมีความรู้และความเข้าใจถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา ซึ่งข่าวสารเหล่านี้ผู้ปกครองที่นับถือศาสนาต่าง ๆ ก็มีโอกาสดูได้รับในลักษณะที่คล้าย ๆ กัน

2. ถึงแม้ศาสนาจะเป็นตัวกำหนดวัฒนธรรม และความเชื่อ เจตคติและการปฏิบัติให้ผู้นับถือศาสนานั้น ๆ ต้องปฏิบัติตาม ดังที่ เพ็ญศรี กรวิวงศ์ประเสริฐ (เพ็ญศรี กรวิวงศ์ประเสริฐ 2523 : 102) กล่าวว่า วัฒนธรรมที่เกิดจากอิทธิพลของศาสนาจะมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งก็สอดคล้องกับ พัทม์ สุจำนงค์ (พัทม์ สุจำนงค์ 2522 : 81) ที่กล่าวว่า ศาสนาแต่ละศาสนามีกฎเกณฑ์และข้อห้ามที่แตกต่างกัน ฉะนั้นในสถานการณ์เดียวกันคนที่นับถือศาสนาต่างกันอาจจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันได้

จะเห็นได้ว่าในบางเรื่องจะมีข้อกำหนดของศาสนาห้ามไว้ เช่นศาสนาอิสลามห้ามบริโภคเนื้อสุกร แต่สำหรับเรื่องการสอนเพศศึกษาไม่ว่าจะเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาที่บ้านหรือที่โรงเรียน ไม่มีศาสนาใดสนับสนุนหรือห้ามไว้ ฉะนั้นผู้ปกครองที่มีศาสนาต่างกันจึงมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาจึงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 "ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านแตกต่างกัน" ผลจากการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน และสอดคล้องกับการวิจัยของ บุษงา วชิรศักดิ์มงคล (บุษงา วชิรศักดิ์มงคล 2516 : 75) ที่พบว่านักเรียนฝึกหัดครูระดับ ป.กศ.สูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสอดคล้องกับการวิจัยของ จันทนา ัญญธณกุล (จันทนา ัญญธณกุล 2518 : 51 - 52) ที่พบว่า นักศึกษา ค.บ.ปีที่ 4 มีเจตคติเกี่ยวกับประชากรศึกษาสูงกว่านักศึกษา ป.กศ.ปีที่ 2

สาเหตุที่ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านต่างกัน โดยผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านดีกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาค่ำกว่า อาจเป็นผลเนื่องมาจากผลของการได้รับการศึกษา ดังที่ เพ็ญศรี กรวิวงศ์ประเสริฐ (เพ็ญศรี กรวิวงศ์ประเสริฐ 2523 : 12) กล่าวว่า การศึกษามีอิทธิพลต่อความคิด และความเชื่อของมนุษย์ เพราะการศึกษาก่อให้เกิดความรู้และประสบการณ์ที่ใหม่ ๆ อันจะนำไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแบบแผนการดำเนินชีวิตได้ เช่นเดียวกับ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2522 : 182) ที่ให้ข้อคิดเห็นว่า ระดับการศึกษาของประชาชนที่แตกต่างกัน มีผลต่อความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูง มักมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติที่ถูกต้องมากกว่าประชาชนที่มีการศึกษาที่ต่ำกว่า จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นข้อสรุปได้ว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันเป็นผลให้มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 "ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านต่างกัน" ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน แต่ผลการวิจัยสอดคล้องกับการวิจัยของ วาสนา ศิลากร (วาสนา ศิลากร 2520 : 79) ซึ่งได้ศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีบิดามารดาที่มีอาชีพต่างกัน พบว่านักเรียนซึ่งมีบิดามารดาที่มีอาชีพต่างกัน มีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการวิจัยของ

ผาสุวรรณ สนิทวงศ์ และคนอื่น ๆ (ผาสุวรรณ สนิทวงศ์ และคนอื่น ๆ 2523 : 50 - 51) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนสายน้ำผึ้ง พบว่า อาชีพของมารดา ไม่มีเจตคติด้านสุขภาพของนักเรียน สอดคล้องกับการวิจัยของ สุชิน บัวงาม (สุชิน บัวงาม 2529 : 98) ได้ทำการศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีบิดามารดาซึ่งประกอบอาชีพต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน และการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ สมปอง ยวงสะอาด (สมปอง ยวงสะอาด 2529 : 56) ได้ทำการศึกษาเจตคติในการดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพต่างกัน พบว่าอาชีพของผู้ปกครองไม่มีอิทธิพลต่อการดูแลสุขภาพของนักเรียน นอกจากนี้ยังขัดแย้งกับความคิดเห็นของ สนั่น ประจงจิต (สนั่น ประจงจิต 2515 : 17) ที่กล่าวว่า "ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันทำให้บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในบ้านแตกต่างกันไป" แต่สภาพเศรษฐกิจในสังคมปัจจุบันทำให้บิดามารดาและผู้ปกครองจำเป็นต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการประกอบอาชีพเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว จึงทำให้ผู้ปกครองในทุก ๆ อาชีพให้การอบรมเลี้ยงดูเด็ก ๆ ในปกครองของตน ในลักษณะที่คล้าย ๆ กัน เจตคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านจึงอยู่ในลักษณะที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 5 "ผู้ปกครองที่มีกลุ่มอายุต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านต่างกัน" ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีกลุ่มอายุต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐาน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ จินตนา ัญญกุล (จินตนา ัญญกุล 2518 : 50 - 51) ซึ่งได้ทำการศึกษาเจตคติของนักศึกษาคณะที่มีต่อความรู้เกี่ยวกับประชากรศึกษา พบว่านักศึกษาที่มีอายุมากและนักศึกษาที่มีอายุน้อย มีเจตคติต่อความรู้เกี่ยวกับประชากรศึกษาไม่แตกต่างกัน

สาเหตุที่ผู้ปกครองนักเรียนซึ่งมีกลุ่มอายุต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านไม่ต่างกัน อาจเป็นผลเนื่องมาจากการที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาทางสื่อมวลชนดังกล่าวแล้ว ถึงแม้ว่าบุคคลที่มีอายุมากขึ้นความคิดอ่านจะเจริญขึ้นและสะสมประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านมา บุคคลที่มีช่วงอายุต่าง ๆ กัน จะมีประสบการณ์และความเห็นในการวิเคราะห์เหตุการณ์หรือเรื่องราวอย่างใดอย่างหนึ่งที่ต่างกัน แต่ปัจจุบันสื่อมวลชนชนิดต่าง ๆ มีอย่างมากมาย ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยียิ่งมีมากเท่าใด สื่อมวลชนก็จะมีการพัฒนาและมีอิทธิพลต่อเจตคติของบุคคลมากขึ้นเท่านั้น ทุกวันนี้สื่อมวลชนชนิดต่าง ๆ เช่น

หนังสือพิมพ์ วารสาร ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ และวิดีโอ ได้เผยแพร่ความรู้และข่าวสารเกี่ยวกับ
 เพศศึกษาที่แปลกใหม่ทันต่อเหตุการณ์อยู่ตลอดเวลา ซึ่งเสนอทั้งในรูป วิชาการ สารคดีและ
 ความบันเทิง สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุให้ผู้ปกครองในกลุ่มอายุต่าง ๆ ได้รับความรู้และประสบการณ์
 เกี่ยวกับเพศศึกษาอย่างทั่วถึงจึงเป็นเหตุให้ผู้ปกครองมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านในระดับ
 ที่ดีพอ ๆ กัน

สำหรับในประเด็นที่ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการสอนเพศศึกษา
 ที่บ้านสามารถแยกได้ 2 ลักษณะ คือ ข้อความทางบวกและข้อความทางลบ

1. ข้อความทางบวก การที่ผู้ปกครองมีเจตคติที่ไม่ดีต่อข้อความทางบวก แสดงว่าผู้ปกครอง
 มีเจตคติต่อข้อความเหล่านั้นว่าเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นเจตคติที่ไม่ถูกต้อง ได้แก่ เจตคติเกี่ยวกับ
 เรื่องต่อไปนี้

1.1 ทุก ๆ คนในบ้านควรเป็นผู้สอนเพศศึกษาแก่เด็ก

1.2 การทำแท้ง เป็นการกระทำที่ผิดศีลธรรมแต่เป็นการที่ดีกว่าปล่อยให้เด็กเกิดมาแล้ว
 เป็นปัญหาต่อสังคม

แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองยังมีความเห็นว่าการสอนเพศศึกษาแก่เด็ก ๆ ที่บ้านนั้น ควรเป็น
 หน้าที่ของพ่อแม่ หรือผู้ใหญ่ในบ้านเท่านั้น ไม่ใช่ทุกคนหรือใคร ๆ ในบ้านก็ได้ สำหรับในเรื่องการทำแท้งนั้น
 ผู้ปกครองค่อนข้างจะเห็นด้วยในแง่ที่ว่า แม้จะเป็นการกระทำที่ผิดศีลธรรมแต่ก็เป็นการทำแท้งที่ปล่อยให้
 เด็กเกิดมาแล้ว เป็นปัญหาต่อสังคม

2. ข้อความทางลบ การที่ผู้ปกครองมีเจตคติที่ไม่ดีต่อข้อความทางลบ แสดงว่าผู้ปกครองมี
 เจตคติไม่เห็นด้วยกับข้อความเหล่านั้นซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ดี เป็นเจตคติที่ถูกต้อง ได้แก่ เจตคติในเรื่อง
 ต่อไปนี้

2.1 การสอนเพศศึกษาที่บ้านเป็นเรื่องภายในครอบครัว ไม่จำเป็นต้องให้บุคคลภายนอก
 มายุ่งเกี่ยว

2.2 การที่หลาย ๆ ฝ่ายมารวมกันในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาจะทำให้เด็กเกิด
 ความสับสน

2.3 การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติสำหรับผู้ชาย

2.4 ชายหญิงที่มีโครงการที่จะแต่งงานกัน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่ใช่สิ่ง
ที่เสียหาย

2.5 การแต่งงานไม่ใช่สิ่งที่ควรยึดถือในการเริ่มต้นครอบครัวใหม่อีกต่อไป

2.6 เรื่องเพศเป็นเรื่องที่น่าอาย แม้จะใช้ภาษาที่สุภาพแล้วก็ไม่ควรนำมาพูดในที่
สาธารณะ

2.7 ผู้ที่สำเร็จความใคร่ตนเองถือว่าเป็นสิ่งที่ผิดปกติทางจิตอย่างหนึ่ง

แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองมีเจตคติแสดงออกในลักษณะที่ไม่เห็นด้วย 3 ประเด็นด้วยกันคือ
ในเรื่องการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ผู้ปกครองมีความเห็นว่า ควรมีฝ่ายต่าง ๆ มาร่วมมือกันในการสอน
เพศศึกษาแก่เด็ก ๆ ที่บ้าน ซึ่งจะทำให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษาดียิ่งขึ้น
ส่วนในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานนั้น ผู้ปกครองมีความเห็นว่า เป็นสิ่งที่ไม่สมควรไม่เหมาะสม
การมีเพศสัมพันธ์ของชายหญิงและการอยู่ร่วมกันเป็นสามีภรรยา จะต้องเป็นไปตามระเบียบนิยมของสังคม
สำหรับการแสดงออกในเรื่องเพศนั้น ผู้ปกครองมีความเห็นว่า การพูดถึงเรื่องเพศโดยใช้ภาษาที่สุภาพ
และการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ใช่สิ่งที่ผิดปกติหรือเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ
แต่อย่างไรก็เป็นสิ่งที่สามารถยอมรับได้

สรุปได้ว่า เจตคติของผู้ปกครองที่แสดงออกมาในลักษณะที่ไม่เห็นด้วยกับข้อความทางบวกและ
เห็นด้วยกับข้อความทางลบ ถือว่าเป็นเจตคติที่ยังไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในปัจจุบัน เป็นสิ่ง
ที่ควรจะต้องได้รับการแก้ไขให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในโอกาสต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการศึกษาวิจัย

1.1 ควรได้มีการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนในระดับอื่น ๆ หรือในลักษณะที่เป็น
ภาพรวมของผู้ปกครองทุกระดับชั้นทั่วประเทศที่มีต่อการสอนเพศศึกษาทั่วประเทศ ซึ่งอาจจะศึกษาใน
ตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มขึ้น เช่น รายได้ของครอบครัว จำนวนบุตร ลักษณะท้องถิ่น และสถานภาพการสมรส
 เป็นต้น

1.2 ในการศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรศาสนา ควรได้มีการศึกษาเปรียบเทียบในลักษณะ สิ่งแวดล้อมทางศาสนาต่างกัน เช่น ในกลุ่มประชากรที่มีคนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ กับกลุ่มประชากร ที่มีคนส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์ หรืออิสลามเพื่อจะได้ศึกษาว่า ลักษณะสิ่งแวดล้อมทางศาสนาที่ต่างกัน จะมีผลต่อเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านหรือไม่

2. ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา

2.1 จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านต่างกัน โดยผู้ปกครองมีเจตคติ ดีขึ้นตามระดับการศึกษาที่สูงขึ้น และให้ความสำคัญของแม่ว่าควร เป็นผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาที่บ้าน ฉะนั้นในการให้ความรู้ด้านเพศศึกษาทางสื่อมวลชนจึงควร เน้นหนักที่ผู้ปกครองเพศหญิงที่มีการศึกษาน้อย เพื่อพัฒนาความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้านให้ดีขึ้น ซึ่งวิธีการนั้นอาจจัดในรูปแบบสารคดี บทความ หรือการสนทนาพูดคุยที่ใช้ภาษาง่าย ๆ สำหรับสิ่งพิมพ์ ถ้ามีรูปภาพประกอบด้วยในบางเรื่อง จะทำให้มีความเข้าใจได้ดีขึ้น

2.2 การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ควรแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

2.2.1 การสอนเพศศึกษาแก่ประชาชน หรือผู้ปกครองโดยใช้นักเรียนเป็นสื่อ ถ่ายทอดความรู้ โดยมีรูปแบบต่าง ๆ กัน ดังนี้

2.2.1.1 ครูอาจทำเป็นจุลสารรายเดือนบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา ที่ประชาชนควรรู้ เช่น ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการป้องกัน และการวางแผนครอบครัว เป็นต้น แจกนักเรียนไปถึงผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ) โดยใช้ภาษาง่าย ๆ มีรูปภาพ หรือภาพการ์ตูนประกอบคำบรรยาย เป็นต้น

2.2.1.2 การกระจายเสียงตามสายไปยังชุมชนใกล้ ๆ โรงเรียนในช่วงเช้าหรือกลางวัน เพื่อเผยแพร่ความรู้ สารคดี หรือบทความเกี่ยวกับเพศศึกษาประกอบรายการเพลง สนุก ๆ เป็นประจำทุกวัน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับเพศศึกษา ซึ่งจะมีผล ทำให้ไปแสวงหาความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องนั้น ๆ จากแหล่งอื่น ๆ ในโอกาสต่อไป

2.2.1.3 โรงเรียนควรได้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นศูนย์กลาง ก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่าง ครู ผู้ปกครอง และองค์กรที่เกี่ยวข้องในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน เช่นมีการเชิญแพทย์ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข จิตแพทย์ นักสังคมสงเคราะห์

เจ้าหน้าที่จากสมาคมวางแผนครอบครัว มาให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาเพศศึกษาในปัจจุบัน โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สุขภาพจิตวัยรุ่น และอื่น ๆ แก่ครู ผู้ปกครอง และประชาชนที่สนใจเป็นครั้งคราว

2.2.2 การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน เพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น นอกจากมีการสอนโดยตรงแล้ว ควรได้มีการสอนแทรกในวิชาอื่น ๆ ซึ่งครูในหมวดวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา คหกรรม และหมวดพลานามัย อาจจะเขียนโครงการร่วมกัน โดยวางเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินงานร่วมกัน แต่มีรายละเอียดในเฉพาะเรื่องที่ต่างกัน เป็นการไม่ซ้ำซ้อนและจะทำให้ได้รายละเอียดในแต่ละเรื่องดียิ่งขึ้น

2.3 หน่วยงานของรัฐที่ทำงานเกี่ยวข้องกับประชาชนในชนบท เช่น พัฒนาการตำบล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่เกษตรอำเภอ และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ควรได้มีการร่วมมือกันในการทำทบทเรียนสำเร็จรูปเกี่ยวกับเพศศึกษาสำหรับประชาชนให้ศึกษาด้วยตัวเองเป็นชุด ๆ อย่างต่อเนื่อง

2.4 ควรมีหน่วยงาน หรือองค์กร สำหรับดูแลและควบคุม การเสนอความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาทางสื่อมวลชนขึ้นโดยเฉพาะ เพื่อให้การเสนอความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาทางสื่อมวลชนเป็นไปด้วยความถูกต้องและเหมาะสม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัญญา ลินทรต้นศิริกุล สถิติวิจัยและการประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2524, 271 หน้า
- กัลยา นาคเพชร การศึกษาของค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียนในท้องที่ตำบลค้ำพูล อำเภอนนไทย จังหวัดนครราชสีมา ปรินฎยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 147 หน้า อัดสำเนา
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน ผลการวิจัยทางการศึกษา โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล 2526, 379 หน้า
- ก้วน ขาวหนู เทคนิคการสอนและการวัดผลสุขศึกษา อักษรบัณฑิต ม.ป.ป., 386 หน้า
- จิระ จี๋เจริญศิลา ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย ปรินฎยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 73 หน้า อัดสำเนา
- จินตนา ธัญธนกุล ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับประชากรศึกษานักศึกษาคู ปรินฎยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 62 หน้า อัดสำเนา
- จารุวรรณ เหมธร การศึกษาเปรียบเทียบภาวะการเจริญพันธ์ของสตรีไทยพุทธและสตรีไทยมุสลิมในเขตอำเภोजะนะจังหวัดสงขลา วิทยานิพนธ์ วท.ม. ภาควิชาสังคมและมนุษยวิทยา สาขาประชากรศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 165 หน้า อัดสำเนา
- จุมพล สวัสดิยากร หลักและวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ โรงพิมพ์สุวรรณภูมิ 2520, 298 หน้า
- ชัชวาล โอสถานุเคราะห์ "เพศศึกษาจะแก้ปัญหาประชากรได้หรือไม่" ประชากรศึกษา 6 : 36 - 37 มิถุนายน 2522
- ชัยยง ขามรัตน์ เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาสุขศึกษา วิทยานิพนธ์ วท.ม. มหาวิทยาลัยมหิดล 2523, 73 หน้า อัดสำเนา
- ชูศรี วงศ์รัตนะ สถิติเพื่อการวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล 2527, 370 หน้า
- เชิดศักดิ์ โทวาสินธุ์ การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ โอเดียนสโตร์ 2522, 206 หน้า
- ณรงค์ ลินสวัสดิ์ จิตวิทยาทางการเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2518, 142 หน้า

- เต็มสิริ บุญสิงห์ "เพศศึกษาวิชาชื่อไม่เพราะ" จุดยืนและทิศทางการศึกษาไทย วัฒนาพานิช 2518, 320 หน้า
- ทิพพรรณ นพวงศ์ "การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน" วิทยาทารย์ 81 : 1 : 36 - 38 มกราคม - มีนาคม 2526
- นิยม นิมิตรกุล การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนสาธิตส่วนกลางที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ปรินญาณีพันธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 99 หน้า อัดสำเนา
- นงลักษณ์ เอ็มประดิษฐ์ และคนอื่น ๆ ประชากรกับการวางแผนครอบครัว อักษรบัณฑิต 2529, 200 หน้า
- นวลละอ อู่ภาพผล "เพศศึกษาการทำงานร่วมกันระหว่างพ่อแม่กับโรงเรียน" คหเศรษฐศาสตร์ 27 : 1 : 6 - 9 มีนาคม 2526
- บุญเชิด ภิญโญนนท์พงษ์ สถิติการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 228 หน้า
- บุหงา วชิระศักดิ์มงคล การศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบความเกรงใจและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างนักเรียนไทยเชื้อสายไทยกับนักเรียนไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานครและจังหวัดในภาคเหนือ ปรินญาณีพันธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2516, 87 หน้า อัดสำเนา
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ การสอนสุขศึกษา ทฤษฎี และการประยุกต์ ไทยวัฒนาพานิช 2523, 203 หน้า
- ประสาธ อิศระปรีดี จิตวิทยาวัยรุ่น ศึกษาสยาม 2523, 251 หน้า
- ผกาพันธ์ ชนะภัย การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติทางเพศของนักเรียนหญิงโรงเรียนสหศึกษา กับนักเรียนสตรีในกรุงเทพมหานคร ปรินญาณีพันธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 88 หน้า อัดสำเนา
- ผาสุวรรณ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ รายงานการวิจัยเปรียบเทียบความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโรงเรียนสาธิตน้ำผึ้ง มหาวิทยาลัยมหิดล ทบวงมหาวิทยาลัย 2523, 86 หน้า

- สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย เพศศึกษา โอเคียนสโตร์ 2526, 344 หน้า
- สารภี สุทธิเสวันต์ การสำรวจทัศนคติและความสนใจของครูและผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ม.ป.ป.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย สุขศึกษา เล่ม 1 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ 2526, 373 หน้า
- สุชาติ โสภประยูร การสอนสุขศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2514, 167 หน้า
- สุชาติ โสภประยูร และวรรณิ โสภประยูร เพศศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2521, 284 หน้า
- สุชิน บัวงาม เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อความรู้เรื่องเพศ ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 81 หน้า อัดสำเนา
- สมปอง ยวงสอาด เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการดูแลสุขภาพตัวเอง ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2529, 96 หน้า อัดสำเนา
- สมพงษ์ ชิวสันต์ การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมต่อภาวะเจริญพันธุ์ของชาวไทยและชาวไทยมุสลิม วิทยานิพนธ์ ค.ม. ภาควิชาสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513, 73 หน้า อัดสำเนา
- เสนอ อินทรสุขศรี, นายแพทย์ "เพศศึกษา" วิทยาสาร 2 : 26 - 27, 64 - 65
8 มกราคม 2509
- เหม ทองชัย ทัศนคติเชิงเสมอภาคของเยาวชนเขตพระโขนงกรุงเทพมหานคร ปรินญาณิพนธ์ กศ.ค. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 251 หน้า อัดสำเนา
- อมรรัตน์ เสวตนันท์ การศึกษาความรู้ทัศนคติและความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 77 หน้า อัดสำเนา
- อรุณ ปาละโค การศึกษาเจตคติเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.5) จังหวัดมหาสารคามและขอนแก่น ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527, 90 หน้า อัดสำเนา
- McNab, Worren L. "Sexual Attitude Development in Children and the Parents Role," The Journal of School Health. 9 : 537 - 540, November, 1976.

อภาพร สุขาวงค์ การศึกษาทัศนคตินักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรีที่มีต่อการจัด

ให้มีการสอนเพศศึกษา ปริณานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2520, 96 หน้า อัดสำเนา

เอนก อารีพรก และสุวัทนา อารีพรก เรียนรู้เรื่องเพศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523,

359 หน้า

โฆษฐ์ วาริรักษ์ "เพศศึกษาภาวะของบ้านและโรงเรียน" ว.แนะแนว

Anastasi, Anne. Psychological Testing. New York, The Macmillan Company, 1968. 665 p.

Best, John W. Research in Education. 3rd.ed., New Delhi, Prentice Hall of India, 1959. 320 p.

Combach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3rd., New York, Haper and Raw, 1970. 752 p.

Dearth, Paul. and Cassel, Carol. "Comparing Attitude of Male and Female University Students Before and After a senester Course on Human Sexuality," The Journal of School Health. 10': 593 - 598, December, 1976.

Edward, Allen Louis. Statiscal Analysis. New York, Rinecart Company, Inc., 1957. 238 p.

Gold, Rose K. What Collage Students Think. New Jersey, Nostrand Company Inc., 1960. 368 p.

Good, Carter V. Dictionary of Education. New York, McGraw - Hill Book Company, 1973. 681 p.

Gerny, Henry Joh. "Aceptable Concept Grode Placoment and class Organization to Sex Education in School," Dissertation Abstract International. Vol, 27': 1197 - 13, October, 1966.

Kilonder, H Frederic. Sex Education in The School. London, The McMillan Company, 1970. 435 p.

Lucus, Gerald, "Sex Educational today," The magazine of The world Health Organization. July - August, 1969. p. 31 - 34

Lindguist, Everit Franklin. Design and Analysis of Experimental in Psychology and Education. Boxloy, Houghton Mifflin, 1906. 393 p.

McCary, James Leslic. Human Sexuality. 3rd.ed., New York, Cincinnati, Toronto, London, Melbourne, D. Van Noste and Company, 1978. 500 p.

Pompian, Helen Kilmer. "A Study of the Interest as a Basic of Sex Education for Ninth Grade Student," Dissertation Abstract International. Vol. 32 No.12 : 6685 - A, June, 1972.

Rokeach, Millton. Beliefs Attitude and Values. San Francisco, Jossey - Boss. 1970. 675 p.

Rubin, Isodoxe and Uster A. Kilandal. Sex in the Adolescent Years. New York, Association Press, 1964. 190 p.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

สิงหาคม 2530

เรียน ผู้ปกครองนักเรียนที่เคารพ

เนื่องด้วยผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเรื่อง "เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในจังหวัดปทุมธานี" ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใคร่ที่จะขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม เพื่อจะได้ทราบเจตคติหรือความรู้สึกนึกคิดของท่านที่มีต่อการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่เด็ก ๆ ที่บ้าน ข้อคิดที่ได้จากท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวางแผนทางและหลักการที่ดีที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชนในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่เด็กและเยาวชนอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในโอกาสต่อไป ในการศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งประเด็นที่ต้องการศึกษาออกเป็น 6 ประเด็น ได้แก่

1. ความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา
2. เนื้อหาที่จะสอนเกี่ยวกับเพศศึกษา
3. ผู้สอนเพศศึกษา
4. วิธีการสอนเพศศึกษา
5. ความร่วมมือกับชุมชนในการสอนเพศศึกษา
6. เจตคติในเรื่องเพศ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี จึงขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ปราโมทย์ ปานกำเนต

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกสุขศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถาม

เรื่อง เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้านในจังหวัด
ปทุมธานี

คำชี้แจง

แบบสอบถามมี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ปกครอง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ
 ชาย

 หญิง
2. อายุ
 ต่ำกว่า 31 ปี

 31 - 40 ปี

 41 - 50 ปี

 51 - 60 ปี

 60 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา
 ต่ำกว่าประถมศึกษา

 ประถมศึกษา

 มัธยมศึกษา

 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

 ปริญญา
4. อาชีพ
 รับราชการ/ลูกจ้างรัฐบาล
หรือรัฐวิสาหกิจ

 เกษตรกรรม

 ประกอบธุรกิจส่วนตัว/
ค้าขาย

 รับจ้างทั่วไป

 อื่น ๆ ระบุ
5. ศาสนา
 พุทธ

 คริสต์

 อิสลาม

 ศาสนาอื่น ๆ

ตอนที่ 2 การตอบแบบสอบถาม

ข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อ เป็นข้อความวัดระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการสอนเพศศึกษาแก่เด็ก ๆ ที่บ้าน เมื่อท่านได้พิจารณาข้อความเหล่านั้นแล้วท่านเห็นด้วยหรือไม่ ในระดับที่มากน้อยเพียงใด โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ต้องการหลังข้อความนั้น

หมายเหตุ เพศศึกษาหมายถึง ความรู้แขนงหนึ่งที่มุ่งให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องธรรมชาติของเพศชายและเพศหญิง และพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างเหมาะสมกับเพศและวัย มีการปฏิบัติตนที่ดีทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม ซึ่งจะทำให้บุคคลสามารถคบหาสมาคมกันได้เป็นอย่างดี

ก. ความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศ				
2	เพื่อสร้างความมั่นคงทางจิตใจในเรื่องพฤติกรรมทางเพศให้กับเด็ก ซึ่งจะทำให้เด็กได้รับความไว้วางใจจากผู้ใหญ่				
3	เพื่อเป็นการตอบปัญหาความเป็นจริงเกี่ยวกับชีวิต เป็นการป้องกันไม่ให้เด็กได้รับความรู้ผิด ๆ จากแหล่งอื่น				
4	เพื่อเป็นการเตรียมตัวเด็กให้พร้อมที่จะเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติที่จะเกิดขึ้นในวัยหนุ่มสาว				

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5	เพื่อสร้างความเป็นกันเองระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ ซึ่งจะทำให้เด็กกล้าที่จะบอกความจริงในเรื่อง เพศที่เขาคิดและทำไป				
6	เพื่อให้บิดามีความภาคภูมิใจในการเตรียมอนาคต ที่ดีให้กับเด็ก				
7	เพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง เหมาะสม กับเพศ และวัย				
8	เพื่อให้เด็กมีความรัก มีความเข้าใจตนเองและ ผู้อื่น				
9	เพื่อแก้ความเชื่อและความเข้าใจผิดเกี่ยวกับ เรื่องเพศ				
10	เพื่อลดปัญหาสังคมที่เป็นผลมาจากพฤติกรรมทางเพศ				
11	เพื่อให้เด็กมีความอยากลองมีเพศสัมพันธ์อย่างมั่นใจ				
12	เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวได้ดีทั้งเพศเดียวกัน และ เพศตรงข้าม				
	ข. <u>เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่สอนที่บ้าน</u>				
13	สอนให้เด็กมีความรู้สึกรู้ว่า อวัยวะเพศไม่ใช่สิ่งที่ น่ารังเกียจ และมีความสำคัญ				
14	สอนเกี่ยวกับธรรมชาติของการตั้งครรรภ์ และ การเลี้ยงดูเด็ก				
15	สนับสนุนให้เด็กมีความภาคภูมิใจในเพศของ ตนเอง				

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
16	ความรัก ความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น				
17	การให้ความสำคัญของเพศชายและเพศหญิง อย่างเท่าเทียมกัน				
18	สร้างพื้นฐานการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น ให้กับเด็ก				
19	สนับสนุนให้เด็กได้เล่นร่วมกันทั้งสองเพศ เพื่อจะ ได้รู้ถึงความแตกต่างด้านร่างกาย และพัฒนา ความรู้สึกที่ดีต่อเพศตรงข้าม				
20	ความรู้เกี่ยวกับการเจริญเติบโต การเปลี่ยนแปลง ของร่างกายและจิตใจเมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่น				
21	ปลูกฝังความรับผิดชอบในเรื่องเพศทั้งต่อตนเอง และผู้อื่น				
22	ปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน และการแก้ไข				
23	ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และ การป้องกัน				
24	ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด				
25	พฤติกรรมทางเพศที่คนส่วนใหญ่ในสังคมประพฤติ และปฏิบัติ				
26	การคบเพื่อน และการวางตัวต่อเพื่อนต่างเพศ				
27	ข้อยึดถือเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี ศีลธรรม จรรยาในเรื่องเพศของชายหญิง				

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
28	ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริง และค่านิยมที่ควรยึดถือ เกี่ยวกับเรื่องเพศ				
29	การพัฒนาบุคลิกภาพ และพฤติกรรมทางเพศที่ เหมาะสมกับเพศและวัย				
30	การเลือกคู่ครองอย่างฉลาดและมีเหตุผล				
31	การรักษาอนามัยทางเพศ				
32	การแสดงออกในอารมณ์ทางเพศที่เหมาะสม				
33	บทบาทและหน้าที่ของการ เป็นพ่อแม่ที่ดีในอนาคต				
	ค. <u>ผู้สอนเพศศึกษาที่บ้าน</u>				
34	พ่อควร เป็นผู้สอนเพศศึกษาที่บ้าน				
35	แม่ควร เป็นผู้สอนเพศศึกษาที่บ้าน				
36	ทุก ๆ คนในบ้านควร เป็นผู้สอนเพศศึกษาแก่เด็ก ๆ ที่บ้าน				
37	ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในบางเรื่อง ผู้ปกครอง อาจจะใช้สื่อวีซีดีที่บ้านเป็นตัวอย่างเพื่อให้เด็ก มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศได้ดีขึ้น				
38	รายการทางวิทยุ โทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่เด็ก ๆ ได้				
39	บิดา มารดา หรือผู้ปกครองควร เป็นแบบอย่างที่ดีใน เรื่องเพศด้วยการสร้างบรรยากาศแห่งความรัก ความอบอุ่น และความสามัคคีในบ้าน				

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
40	การเลี้ยงสัตว์ที่บ้านเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ เพราะจะทำให้เด็กเห็นการสืบทอดของสัตว์และจำแนกอย่าง				
41	เด็กสามารถเรียนรู้แบบอย่างพฤติกรรมทางเพศจากสัตว์โดยไม่ต้องสอนเพิ่มเติม				
	ง. <u>วิธีการสอนเพศศึกษาที่บ้าน</u>				
42	ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับเพศและวัยของเด็ก				
43	สอนให้ตรงกับความสนใจ และความต้องการของเด็ก				
44	ควรเริ่มสอนตั้งแต่เล็กและเป็นไปอย่างต่อเนื่อง				
45	ควรสอนให้เหมาะกับโอกาสช่วยบุคคลิกภาพที่เหมาะสม				
46	ควรหาหนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษาที่เหมาะสม เพื่อให้เด็กได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง				
47	ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในบางเรื่องควรพูดเป็นการส่วนตัว				
48	สัมพันธภาพอันดีของพ่อแม่เป็นแบบอย่างที่ดีเกี่ยวกับเพศศึกษาให้เด็กได้เรียนรู้				
49	ควรฝึกให้เด็กได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เพื่อเบี่ยงเบนความรู้สึกทางเพศให้แสดงออกในทางที่เหมาะสม				
50	การพูดคุยอย่างเป็นกันเอง พูกรับด้วยเหตุผล				

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
51	ควรได้นำปัญหาสังคมที่เกี่ยวกับเพศศึกษา จากรายการวิทยุ โทรทัศน์มาพูดคุยในครอบครัว เพื่อหาเหตุผลที่เกิดขึ้น				
52	การดู การว่ากล่าว การห้าม เมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่ผู้ใหญ่คิดว่าไม่เหมาะสม ไม่จำเป็นต้องให้เหตุผล				
53	ควรเริ่มให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาเมื่อเด็กเกิดปัญหาขึ้นแล้ว				
	จ. <u>ความร่วมมือกับชุมชนในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา</u>				
54	ผู้ปกครองและครูควรได้ร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่เด็ก				
55	สมาคมครู และผู้ปกครองควรได้ประชุมปรึกษาหารือกัน เพื่อหาทางป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของเด็ก ๆ				
56	สื่อมวลชนควรมีความรับผิดชอบในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาอย่างถูกต้องและเหมาะสม				
57	สถานีอนามัยในท้องถิ่นควรเป็นแหล่งความรู้เกี่ยวกับกามโรค และการวางแผนครอบครัวแก่ผู้ปกครอง				
58	ควรได้เชิญผู้เชี่ยวชาญด้านเพศศึกษามาเสนอความคิดเห็นในการป้องกันแก้ไข และตอบปัญหาเกี่ยวกับเพศศึกษาทางสื่อมวลชนบ้าง				

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
59	การสอนเพศศึกษาที่บ้านเป็นเรื่องภายในครอบครัว ไม่จำเป็นต้องให้บุคคลภายนอกมายุ่งเกี่ยว				
60	การที่หลาย ๆ ฝ่ายมาร่วมกันในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา จะทำให้เด็กเกิดความสับสน				
	ฉ. <u>เจตคติในเรื่องเพศ</u>				
61	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติสำหรับผู้ชาย				
62	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นสิ่งที่เสียหายมากสำหรับผู้หญิง				
63	ชายหญิงไม่ควรทดลองเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน				
64	ชายหญิงที่เป็นคนรักกัน และมีโครงการที่จะแต่งงานกัน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่ใช่สิ่งที่เสียหาย				
65	ชายหญิงที่เป็นคนรักกันควรทดลองอยู่ด้วยกันสักระยะหนึ่ง เพื่อปรับตัวและเรียนรู้จิตใจของกันและกัน				
66	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่ก่อให้เกิดผลเสียใด ๆ				
67	ทั้งชายและหญิงควรได้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานได้อย่างเท่าเทียมกันโดยไม่ว่าว่าเป็นสิ่งเสียหาย				

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
68	วัยรุ่นชายหญิงควรได้หาประสบการณ์ทางเพศจากการเรียนรู้ด้วยตัวเอง				
69	พรหมจรรย์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับผู้หญิงควรทวงแหวนไว้จนถึงวันแต่งงาน				
70	ผู้ชายควรหาประสบการณ์ทางเพศด้วยการไปเที่ยวโสเภณี				
71	ผู้ชายไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาของตน				
72	ผู้หญิงไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่สามีของตน				
73	บุคคลที่มีพฤติกรรมทางเพศแตกต่างจากคนส่วนใหญ่ในสังคม ประพฤติและปฏิบัติเป็นสิ่งที่ต้องได้รับการแก้ไข				
74	การแต่งงานไม่ใช่สิ่งที่ควรยึดถือในการเริ่มต้นครอบครัวใหม่อีกต่อไป				
75	การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศถือว่าเป็นเรื่องปกติเฉพาะบุคคล				
76	พฤติกรรมทางเพศควรทำได้ตามความพอใจ ไม่จำเป็นต้องเหมือนกับคนส่วนใหญ่ในสังคม				
77	การอนุญาตให้มีการเผยแพร่ และแสดงออกในเรื่องให้อย่างเสรีแสดงถึงการมีอารยธรรมที่เจริญแล้ว				

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
78	ผู้หญิงควรมีคนรักไว้หลาย ๆ คนในเวลาเดียวกัน เพื่อจะได้มีโอกาสเลือกผู้ที่เหมาะสมที่สุด				
79	ไม่ควรมีการตัดภาพและเสียงในภาพยนตร์ หรือ ทีวีที่มีการแสดงบทรัก				
80	การที่เด็ก ๆ อ่านหนังสือโป๊ หรือภาพยนตร์ที่แสดงการร่วมเพศถือว่าเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาที่ดี				
81	การทำแท้งเป็นสิ่งที่ผิดศีลธรรม แต่เป็นสิ่งที่ดีกว่าปล่อยให้เด็กเกิดมาแล้ว เป็นปัญหาต่อสังคม				
82	การมีเพศสัมพันธ์ของชายหญิงในวัยที่เหมาะสม และถูกต้องตามประเพณีนิยม เป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ใช่สิ่งลามกหรือเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ				
83	การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่สามี หรือ ภรรยาของตน เป็นสิ่งที่ผิดศีลธรรมและเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ				
84	การสำเร็จความใคร่ตนเองในสถานที่ที่เหมาะสม ถือว่าเป็นการกระทำที่ปกติ				
85	เรื่องเพศเป็นสิ่งที่น่าอาย แม้จะใช้ภาษาที่สุภาพก็ไม่ควรนำมาพูดในที่สาธารณะ				
86	ทั้งชายและหญิงไม่ควรสำเร็จความใคร่ตนเอง				
87	การสำเร็จความใคร่ตนเองถือว่าเป็นความผิดปกติทางจิตอย่างหนึ่ง				

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
88	การทำความสะอาดอวัยวะเพศเป็นสิ่งที่มีความ จำเป็นเหมือนอวัยวะอื่น ๆ				
89	การทำความสะอาดอวัยวะเพศเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ เป็นสิ่งลามก				
90	การมีเพศสัมพันธ์กับคนที่สำลื่อนทางเพศอาจทำให้ เป็นกามโรค				
91	การรักษาการโรคที่ไม่ถูกต้อง หรือโดยรู้เท่า ไม่ถึงการณ์ เป็นการสร้างความเคียดแค้นแก่ ตนเองและผู้อื่น				
92	การโรคไม่ใช่โรคร้ายแรงสามารถซื่อยามา รักษาเองได้				
93	การไปรักษาโรคเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ที่สถานพยาบาล เป็นสิ่งที่น่าอายกว่าการไปรักษาโรคอื่น ๆ				

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ - สกุล นายปราโมทย์ ปานกำเนิด
- วัน เดือน ปีเกิด 5 ตุลาคม 2501
- ที่อยู่ปัจจุบัน 6/2 หมู่ 5 ต.บางกะดี อ.เมือง จ.ปทุมธานี
- ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2518 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รร.องครักษ์ อ.องครักษ์ จ.นครนายก
พ.ศ. 2522 ป.กศ.สูง วิทยาลัยครูจันทระเกษม กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2526 กศ.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
พ.ศ. 2530 กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ประวัติการทำงาน พ.ศ. 2522 - 2526 ครู 2 ระดับ 2 รร.สามแยกบางคูรัด อ.บางใหญ่
จ.นนทบุรี
พ.ศ. 2526 - ปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4 รร.บัวแก้วเกษร อ.ลาดหลุมแก้ว
จ.ปทุมธานี

เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้าน
ในจังหวัดปทุมธานี

บทคัดย่อ

ของ

ปราโมทย์ ปานกำเนิก

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม 2531

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้านของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ เพศ กลุ่มอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และศาสนา กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2530 ในจังหวัดปทุมธานี มีจำนวนทั้งสิ้น 545 คน เป็นชาย 275 คน เป็นหญิง 270 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามวัดเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ซึ่งเป็นมาตราส่วนประเมินค่าแบ่งเป็น 4 ระดับ การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ Z - test และ F - test

ผลการศึกษาเป็นดังนี้

1. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติที่เห็นด้วยต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน
2. ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ
 - 2.1 ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านสูงกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษา
 - 2.2 ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญา มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านสูงกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา
3. ผู้ปกครองที่มี เพศ กลุ่มอายุ อาชีพ และศาสนาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านไม่แตกต่างกัน

ATTITUDE TOWARDS HOME TEACHING OF SEX EDUCATION AMONGST MATHAYOMSUKSA III
STUDENTS' PARENTS IN CHANGWAT PATHUM THANI

AN ABSTRACT

BY

PRAMODE PANKUMNERD

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

January 1988

The objectives of this study were to compare the attitude towards home teaching of sex education amongst the parents of Mathayom suksa 3 students of government school in Pathum Thani province. Certain variables were used in a comparison, they are : sex; age; occupation and religion. Samples were obtained by a multistage random sampling. They consisted of 275 males and 270 females. Data were collected by using questionnaires in a form of rating scales. The analysis was made by using Z - test and one way analysis of variance.

The results showed that :

1. The parents' attitude were strongly positive with home teaching of sex education.

2. The comparison of attitude amongst different groups of educational levels showed a statistically significant difference at a level .05.

- 2.1 The parents with a diploma level of education showed better attitude than those with primary education level.

- 2.2 The parents with a bachelor degree of education showed better attitude than those with primary and secondary level of education.

3. The comparison of attitudes amongst different groups of sex, occupation, and religion showed no significant difference.